

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petin-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanju naj se klagovljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi praznika izide prihodnji list v torku dn. 26. marca 1895.

Deželnozborska volitev v Istri.

Bliža se za narodnočno krizo v Istri velevažen trenotek: vlada je razpisala volitev v isterski deželnem zboru.

Izid teh volitev je za slovansko prebivalstvo usodnega pomena, zakaj ed izida teh volitev je odvisno, se li premene sedanje razmere, se li razbijajo falanga laških teroristov in nastanejo če ne zdravi pa vsaj znosni odnosa, ali pa ostane vse tako, kakor je bilo, če ne še slabše.

Kolikor je mogoči soditi, so Slovanom zagotovljeni tisti mandati, katere so doslej imeli. Mogoče pa je tudi, da prihore v kmetskih občinah poreških in puljskih večine in mogoče je tudi, da dobe še kateri mandat v skupini mest in trgov. Slovani upajo in računajo, da bodo imeli v prihodnjem deželnem zbornu vsaj trinajst zastopnikov. Pri tem računajo seveda tudi na to, da bodo politična oblastva postopala pri volitvah povsem neutralno in strogo zakonito.

V koliko je ta nadeja glede neutralnosti političnih funkcionarjev utemeljena, je težko reči. Vse pač kaže na to, da bi bilo v največjem interesu ne samo pravice in pravičnosti, ampak tudi države same, da vlada skrbi za svobodno volitev, ali na Dunaju stvari samo obračajo, obrne jih pa namestnik Rinaldini.

Gosp. Rinaldini je star prijatelj in zaveznič Lahov in težko je verjeti, da bi se bila njegova ljubezen zanje ohladila in njegova prizanesljivost za njih počenjanje premenila. Zatajiti bi moral svoje osebne simpatije, svojo preteklost in svoje politično prepričanje, tega pa od njega skoro ni pričakovati.

Ako bi se tudi zgodilo to, cesar ne pričakujemo, če bi se pri volitvah politična oblastva vzdržala običajnega uplivanja na korist laške stranke in bi vsled tega slovenska stranka dobila dvanaest ali trinajst mandatov. Bi s tem le še ne bilo zagotovljeno, da bi se razmere količaj premenile. Deželni zbor šteje namreč trideset voljenih poslanec, večina bi bila torej še vedno laška, in

da s to večino ni mogoči izhajati, o tem pač ni dvoma.

Ko bi imela vlada kaj dobre volje, bi lahko uplivala na to, da se razmerje glasov v deželnem zboru še drugače premeni. V nekaterih mestnih skupinah bi namreč s pomočjo slovanskih volilcev bilo lahko doseči, da se volijo nepristranski možje, katerim je res samo za pravico, za korist prebivalstva, dežele in države. Ako bi se slovanskim volilcem zagotovilo, da bi ti poslanci bili pravični napram njihovim zahtevam, bi se brez težav dala ustanoviti taka srednja stranka, ki bi potem odločevala v deželnem zbornu.

Prav tu se bo torej pokazalo, kake namene ima vlada glede isterskih Slovanov, nje postopanje v Pulju in drugod bo povedalo, smejo-li Slovani računati na boljše razmere v deželnem zboru ali ne. Vlada doslej, kolikor nam je znano, ni v tem oziru še prav ničesar storila.

Borba se začne že za nekaj tednov, namreč pri volitvi volilnih mož, a še se ni nič zgodilo, iz česar bi se dalo sklepati na njih izid. Navdaja nas skrajni pesimizem, v prvi vrsti zategadelj, ker vodi volitve vitez Rinaldini.

Ako pa bi se naše slutnje obistinile, ako bi namestnik Rinaldini dosegel, da bi ostala irentovska stranka absolutna vladarica v dež. zboru, potem bi za to poklicali na odgovornost slovenske koaliranje, zakaj ti so krivi, da vlada gospod Rinaldini še danes v rumeni hiši v Trstu!

V Celji ali nikjer!

Dopis.)

V Celji, 19. marca.

Čim bolj se celjsko vprašanje bliža svoji rešitvi, tem dvomljivejše je, ali se stvar izteče za Slovence ugodno. Znano je, da Nemci ugovarjajo posebno zoper to, da bi se slovenska gimnazija ustanovila v Celju, češ, trdovratnost Slovencev je očiten dokaz, da jih pri njih prizadevah ne vodijo drugi nagibi, kakor da upajo tem potom sčasoma dobiti „nemško“ Celje v svojo oblast. In mnogi, katerim razmere niso dovolj znane, jim verjamejo tem raje, ker od naše strani dosedaj navedeni raz-

logi niso še za vsakega dovolj prepričevalni. Da je Celje središče tistih pokrajin, iz katerih se rekrutirajo dijaki tamšnje gimnazije, gotovo ni brez pomena, odločilno pa vender ni. Veliko tehtnejši je seveda razlog, da v Žalcu manjka primernih stanovanj za toliko množico profesorjev in dijakov. On je pa tudi jedini, na katerega so se dosedaj z nekolikim uspehom opirali naši poslanci. Ali pa zares ni še drugih važnih razlogov, dokazujočih opravičenost naših tirjatev, ker nihče o njih ne črhone besedice? Ti razlogi so:

1. Da Celje ni popolnem „nemško“ mesto — o čemer dovolj jasno spričuje ne samo trdo slovenska oklica, ampak tudi število Slovencev v mestu samem bivajočih — na to se je sicer že opozarjalo, pa le nekako mimogred. In vender bi bilo treba z vso odločnostjo in brezozirnostjo protestovati zoper nesramno postopanje Nemcev in nemškutarjev, kateri hočejo nas in naš jezik iztrjati iz Celja, kakor da bi mi tamkaj ne imeli domovinske pravice. Ob jednem bi bilo treba opozoriti na posledice, ako bi se Slovenci v tem oziru udali: s tem bi podpisali lastno svojo obsodbo ter priznali nehoté, da v Celju naš narod nima ničesar iskat. Kdor torej kaj takega pričakuje od nas, ima nas za prave politične bedake. Gimnazija gori ali doli, pa zaradi nje se nikakor ne odrečemo veliko važnejšim pravicam. Celje ni in z našim privoljenjem ne bo nikdar „nemško“, to je treba povedati vsemu svetu tako glasno in odločno, da bo vsakomur minil pogum, še nadalje bližati se nam z jednakimi predravnimi zahtevami, kakor je navedena.

2. Znana je resnica, da se učenec veliko lože in gotoveje nauči tujega jezika, ako je tako rekoč prisiljen (kakor n. pr. v večinoma ponemčenem Celju) v njem občevati zunaj šole, kakor če ga sliši samo v šolskih urah. Zato se tudi noben gimnazijec ne nauči latinščine in grščine, ali realec francoščine in angleščine toliko, da bi ji bil popolnem kos. Zato so tudi uspehi nemškega poduka na slovenskih ljudskih šolah tako neznatni, ker otroci zunaj šole nimajo priložnosti, vaditi se v nemškem govorjenju. Ali je potem takem vse jedno, kam se postavi slovenska gimnazija, v „nemško“ Celje ali slovenski Žalec? To vprašanje je treba staviti ne samo v

Listek.

Bucek na maškaradi.

Tiste dni jedenkrat izmisil si je moj prijatelj Bucek, da morava na vsak način, naj že bo, kar hoče, skrivaj, brez žene njegove, na „priprosto maškarado“, katero da priredi podjetni gostilničar „pri črni govedini“. Tone se je bil namreč tam po svoji diplomatični nadarjenosti lahkomiseln zopet sprijaznil in velikodušno pozabil „soldaški boben“.

Moji neznatnosti pa je prepustil, da dobim od stroge gospe Bucek za ta izvenreden dan ključ in odpust. Naredila sva torej po daljšem, burnem posvetovanju vojni načrt, ki se je obneseval prav dobro.

Komaj sem namreč vstopil in pozdravil, že sem vzkliknil, kakor sva se zmenila, s hinavsko razburjenostjo:

„Bucek, Bucek! Kaj čepiš tukaj doma za pečjo na gorkem v copatah, v spalnem plašču in držiš roke križema, ko je domovina v nevarnosti?“

Bucek se je precej pravilno prestrašil; prav naravno je zazidal in poskočil po konci, Hektorju junaska podoben. Vse to je bila moja šola. Tudi gospa Buca se je zdaj nekoliko vznemirila. Vender

pa je dejala, bolj sebi kakor nama na tolažbo: „Pojdite no, saj moj mož, čast Bogu, ni za vojščaka, keh je, kakoh se heče, čez pas šihji, kakoh pa čez phsa. Stheljati pa tudi ne zna, kah se tegatice, in zmehaj zamiži, phedno sphoži! On je, kakoh se phavi, phav miholjuben značaj, za vojsko nima talenta!“

Tone ni reknel ničesar k tej pohvali njegovih nevojaških krepostij.

„Milostiva,“ nadaljeval sem ognjevito, „tu se ne gre ne za vojsko ne za sovražnike, kar oboje ni nič posebnega. Toda, počil je glas, da bodo od zdaj naprej čedili mestni delavci sneg raz streh ljubljanskih hiš, dokler ga bo kaj, in da bo zato poskočil davek zopet tako, kakor je že zadnja leta navajen. In sklicali so nekateri hišni posestniki predmestni za nocoj zborovanje, v katerem se bodo pomenili in temeljito posvetovali, kako in na kakšen način bi se ohranil na stehah nedolžnobeli sneg, od katerega ima, to je dognano, bela Ljubljana svoje svitlo ime! Upam tedaj, da tudi ti prideš, Bucek!“

„Seveda phide! Kah obleci se! Pa sneg mi zagovahaj ali pa tiho bodi! Le glej, da mi ne počenčaš kaj neumnega tam phi sejl! Hajši malo po-

kašljaj, mesto bi govoril in zmejal nam davke na hohē, kakoh se heče, ali ni hes, gospod H.?“

Nikoli ni Bucek svoje žene tako rad ubogal, kakor danes. Jedna, dve, tri, bil je gotov. Po temu stopnjicah svetila nama je dekla Micka, mlado bitje, ki je imelo precej „večnoženskega“. In sam hudec me je zmotil, da sem galantno pogladil lepo rasteno boginjo loncev po licu, prijet jo za nos in uljudno prašal tisto znano prašanje: „Micka, ali je Peter doma?“ Ob tem sem opazil, da ima dekla veliko kakor lečo.

Pri meni doma sva se z Buckom preoblekl v dražestni prikazni. Tone se je hotel napraviti za Turka, jaz pa sem se namenil, da bom razburjal nežni spol kot španski vitez. Vitez!

Kostimi pa so bili narejeni brez vsake natančne mere za naju, zato namreč, ker jih midva nisva nikdar naročila za se. Pokazala se je jasno žalostna resnica, da je turška obleka za Buckovo telesno obširnost preozka in prekratka. Odpovedal sem se torej, če prav s težkim srcem, španskemu plemstvu in vsem častem, ki jih prinaša, ter vzel turban in široke hlače. Bucek pa je postal v potu svojega resnega obraza „hidalgo“ od podplat do klobuka. Vsak centimeter vitez, prosim! Imel je

državnem zboru, ampak tudi nasproti tistim Slovencem, ki morebiti menijo, da se smemo zadovoljiti v sili tudi z gimnazijo v Žalcu ali kje drugod zunaj Celja. Saj je skoraj gotovo, da bi v tem slučaju imenovana šola brez posebnih žrtev ne mogla ustreznati strogim zahtevam glede nemščine. Potem bi se nam pa očitalo: kar smo rekli, je resnica; slovenska šola je za nič, ker ne doseže tega, kar čisto nemška.

3. Nemci trdijo, da hočemo Slovenci s pomočjo slovenske gimnazije Celje posloveniti. Kako neki bi se moglo to zgoditi, tega nam pa ne povejo. Kaj bi se pa tudi posebnega izpremenilo? Ako se slovenski učenci nekoliko predmetov učijo v materinščini, kako more to količaj motiti oblast nemških Celjanov? Ali pa se mar ti bojijo tistih par slovenskih profesorjev? Smešno. In kdo nam je porok, da bi se imenovali zares sami slovenski profesorji, ko se ima vendar polovica predmetov nštiti še vedno nemški? Bojazen zaradi „poslovenjenja“ je torej čisto prazna in nalač izmišljena. Nasprota pa je lehko dokazati, da bi, ako se slovenska gimnazija osnuje zunaj Celja, slovenski živelj v tem mestu in nje bližnji okolici prišel v resno narodno nevarnost. Imenovana gimnazija bi bila namreč precej oddaljena, nemško pa bi vsakdo dottičnikov imel tako rekoč pred nosom. Rodoljubje je sicer lepa čednost; ako je pa treba za ohranitev te čednosti vsako leto žrtvovati štetak in še več, tedaj je zelo verjetno, da bi marsikoga, zlasti ako ni posebno premožen (in takih je mej Slovenci malo), obhajala izkušnjava, ali bi ne bilo bolje imeti svojega sina doma na hrani ter ga pošiljati v — bližnjo popolnem nemško gimnazijo. Da se pa v čisto nemški šoli slovenskim učencem — zlasti ako so mej nemškimi tovariši nekako osamljeni — ne vsepuje ljubezen do materinščine, tega pač ni treba dokazovati. Vse to dobro vedo nasprotiniki, zato si pa toliko prizadevajo, da bi nam obesili žalsko gimnazijo na vrat. Po tem potu upajo svoj živelj v Celju še bolj utrditi, a polagona razširiti tudi po okolini. Mej tem, ko bi se mi motili z Žalsko gimnazijo, bi nam torej na najobutljivejšem mestu sovražnik mirno sejal ljudi mej pšenico. Sčasoma bi gotovo prišli k spoznanju, pa bilo bi — prepozno. — Iz tega lahko vsakdo sklepa, kako dvomljive vrednosti bi bila za nas slovenska gimnazija, ako bi se osnovala kjerkoli zunaj Celja; bila bi nam gotovo bolje v škodo kakor korist. Zato jo pa tudi odločno odklanjam! In ko bi se (kdo ve ali se kaj takega ne plete za hrbotom naših poslancev?) ustanovila proti naši volji, tedaj naj pošilja vanjo svoje otroke, kdo hoče; mi Slovenci jih ne bomo in nas tudi nihče ne more siliti k temu!

Naše gg. poslance pa prosimo, naj merodajnim krogom stvar razjasnijo v navedenem zmislu. Ako tudi s tem ne dosežejo popolnem svojega namena, pa vsaj utegnejo zabraniti, da se ne bo Slovencem vedoma (pod krinko nemške „prijaznosti“ in odjeljivosti) ali nevedoma (v mnenju, da je to za nas kaka dobrota) storila še večja krivica kakor jo moramo prenašati že sedaj. Kajti povsem opravičeno in pravicoljubno je naše geslo: V Celji ali nikjer!

Štajerski Slovenec.

rudečo suknjo, zelene hlače in višnjev klobuk z rumenim peresom zadaj. Njegova obleka je bila deloma iz žameta, deloma pa strgana. Vso to svojo pisano plemenitost je ognil Bucek s širokim plasčem črnega platna, ki je iz posebne prijaznosti zakrival luknje obrabljenega in madežastega baržuna.

Ob trebuhi bingljal je Bucku strašen meč, katerega teža je zanašala prijatelja vedno nekoliko na levo.

„Bucek, takó španskega viteza pa ni več v Ljubljani, kakor si ti nocoj!“ pohvalim ga, kakor je zaslužil.

„In ga ne bo!“ odvrne mi jako samozadovojno.

„Morda pa,“ premišljujem dalje, „še celo na samem Španskem ni tako lepih ljudij, kakor si ti!“

„Kaj boš tisto!“ odgovori Bucek, prijetno požgečkan.

„Nocoj boš pa mešal ženskemu svetu glave! Ti kajon! Ko bi tvoja žena to vedela, oho!“

„Staro mi kar pusti! Zdajle se čutim popolnoma neoženjenega.“

Ko sva se pripeljala v „črno govedino“, bilo je tam že polno maškar. Bucek se početkom zanje ni dosti zmenil, temveč stopal tako slavno, kakor

Slovenci

(Iz dunajskega tednika „Die Zeit“)

(Dalje.)

Glede jednakopravnosti v šoli in uradu Slovenci še niso dosti dosegli. To se bode komu čudno zdelo, če se pomisli, kako zvesto so podpirali grofa Taaffeja in koliko se je govorilo in pisalo o koncesijah, ki so se jim dajale. Če danes nazaj pogledamo, moramo reči, da so jako nesebično služili ministerstvu in železniemu obroču. Veselje, da se je odstranil najhujši jih tlaciči pritisk, jih je zazibalo v tako zadovoljnost, da so njih poslanci zamudili najugodnejši čas za načelne zahteve v prvih letih Taaffejeve vlade.

Mnogo temu je to krivo, da niso imeli nobene prave na rodne organizacije, niti v Hohenwartovem klubu, nobenega vodje, ki ga bi seveda ne bilo lahko dobiti. Njih moč in veljava vsled grofa Hohenwarta je bila le navidezna, ker je načelnik vse desnice imel preveč drugih skrbij, da bi se bil mogel ukvarjati z majhnimi slovenskimi željami. Tako so slovenske težnje na dnevnem redu do današnjega dne, in spodobi se, da o njih tukaj spregovorimo.

Pritožbe Slovencev, da se preveč prezirajo, začenjajo se že v ljudski šoli, za šolstvo bi morali biti merodajni le vzgojevalni, ne pa narodni oziri. S prošnjami slovenskih starišev v Gorici in Trstu za slovenske šole za svoje otroke, pečajo se še sedaj deželna in osredna šolska oblastva. Na Štajerskem Slovenci (400.480 : 847.923 Nemcev) še sedaj nimač nobenega zastopnika v deželnem šolskem svetu, in celo v jednorazrednih vaških šolah se ne morejo odreči ponemčevalnim tendencam. Na Korškem so takoimenovane dvojezične šole, v katerih se že na najnižji stopnji začenja poučevati v nemščini in se zlasti v višjih razredih nalač nastavljači taki učitelji, ki niso prav nič zmožni materinega jezika učencev, kar vendar nasprotuje zdravemu vzgojenskovju. In nikar naj se ne misli da ima tako postopanje zaželeni uspeh, da se nauče slovenski otroci nemški. To bi bilo le ondu pričakovati, kjer imajo otroci zunaj šole priložnost slišati nemščino in jo rabiti. Tega pa mej Slovenci v teh pokrajinh na in ostaja ves trud nemških učiteljev brez uspeha. Ravno ta metoda je do zadnjega časa bila navadna v vseh slovenskih pokrajinah. Proučujejo naj se le uspehi, ki se dosegajo. Starejše pokolenje zna k večjemu svoje ime podpisati v nemščini. Nemški ne razume, slovenski le težko čita ali pa še ne zna, včlic večletnemu šolskemu pouku takorekoč ne znajo ni čitati ni pisati. Jaz sam sem videl še leta 1868. v šoli, kako so po rokah in hrbitu z leskovko mazali starejše učence, ki niso znali ločiti nemških besed „schon“ in „noch“, ker sta podobni dottični slovenski besedi in pozneje sem večkrat videl, da celo taki mladi možje, ki so dobivali tak šolski pouk in kot vojaki ali rokodelci pozneje šli po svetu, niso znali prečitati najpriprostejšega uradnega povačila v nemščini, in niso razumeli po tem navadnega poziva, da imajo prinesiti papirje seboj in so morali kog-a naprositi, da jim je raztolmačil tako priprosti nemški tekst.

Od učiteljišč so sedaj v Ljubljani, Gorici in Kopru dvojezična, v Mariboru in Celovcu sta pa

more stopati le mož, katerega vse pozna in čisla, in se ukral v zadnji sobi za pogrjenjo mizo. Tam se je počasi in s prevdarkom nasilit. Njegov tek se je pa še izdatno povzdignil, ko sem mu razodel, da so bili ravno španski vitezi od nekdaj najbolj lačni in požrešni vitezi. Na zadnje poprosil me je za kolikor mogoče špansko ime.

„Gonzalo Cristoval Juan Lorenzo Pedro Lopez Rodriguez de la Barca!“

„Tega že ne!“ odkimal je resno. „Od barke pa ne!“

„Jacinto Leonardo Diego Tamayo Fernando Salas y Quiroja de Mendoza y Molina de Stuniga y Gongora de Ocampo y — —“

„Stoj, govori krajše, lepo te prosim! Takih litanij si ne zapomnim, in kdo se bo pol ure predstavljal?“

„Prav imaš, Bucek! Izberimo torej kar kratko: Antonio Buzo de Lublana!“ To mu je neizrečeno ugajalo.

In „Antonio Buzo de Lublana“ napotil se je sit in zadovoljen sredi mej maškare. Dolgo je izbiral. „Nič finega ni danes,“ godrnjal je. Kar na jedenkrat stoji pred nama elegantno opravljenma maska z belo čepico na glavi in belim predpasni-

popolnoma nemški; na teh dveh zavodih so Slovenci po dolgem poganjanju vsaj toliko dosegli, da so se vsaj nastavile učne moči, ki morejo učiti slovenščino. Popolne srednje šole Slovenci sploh nimač. Na samostojni nižji gimnaziji v Ljubljani, ki je nastala iz prejšnjih paralelk, in nižjih razredih gimnazije v Novem mestu in na obnovljeni nižji gimnaziji v Kranji ter na slovenskih paralelkah gimnazije v Mariboru predavajo se slovenski le nekateri predmeti (poleg slovenščine največ le veronauk, latinščina in matematika). Take paralelke zahtevajo se za Gorico in Trst in za Celje je, kakor je znano, dvojezična nižja gimnazija postavljena v proračun za leto 1895/96.

Tako smo prišli do celjskega vprašanja, ki je pod koalicijo postal poreče in pri njem moramo nekaj dalje ostati. Ko so Slovenci pod Taaffejem zahtevali dvojezični pouk na gimnazijah v Celji in Mariboru, pričakovali so, da se jim najprej izpolnijo želje v Celju. Pa našel se je moder mož v učnem ministerstvu, ki je priporočil, da se osnujejo slovenske paralelke v nemškem Mariboru, kajti misil je s tem slovensko pridobitev privesti ad absurdum. Sedanji dvorni svetnik grof Stürzck je bil ta novodobni Bileam, ki je Slovence blagoslovil, ko jih je misil preklinjati. Mariborske paralelke so bile takoj z začetka dobro obiskane, tako da bi se prav za prav morale dvojno osnovati. Letos je prvi razred štel 80 učencev, ko so poprej že zavrnili mnoge, ki so prosili za vstop da le ne bode treba osnovati druge paralelke. Taki dvojezični gimnaziji so že prišli v višjo gimnazijo in priznati se mora, da je vspeh paralelek vpliv vsem težavam tudi glede na dosežene rezultate jako sijajan, kar se da s tem pojasniti, da s kinetov prihajajo le najnadarjenejši učenci.

Učna uprava se ni mogla vsled svojih prejšnjih obljub upirati sili dejanj in tako so se obljubile Slovencem tudi paralelke za Celje, kjer so jih ob svojem času bili odpravili s pripravljalnim razredom, tako da morajo učenci prav za prav studirati devet let na gimnaziji, in koalicisko ministerstvo je prevzelo to dedičino, da si zagotovi glasove koalicijskih Slovencev. Ko so ugovarjali koalicijski Nemci, prišli so na misel, da naj se osnuje samostojna nižja gimnazija in koaliciski Slovenci, ki so vsekakko potrebovali kak uspeh, da opravičijo pred volilci svoj pristop k koaliciji, so se izjavili, da so tudi s tem zadovoljni. Prav za prav so pa oboji ravnali proti interesom prebivalstva. Paralelke bi bile vsekakko bolje, omogočevale bi jednotno vodstvo in jednakost v sestavi učiteljev in učencev, kar bi bilo v dobro razumljenem interesu obeh narodnostij, tudi bi bila bogatejša in popolnejša skupna knjižnica in zbirka učil. Nemci utepeljujejo svoje nasprotovanje slovenskim paralelkam v Celji s tem, da pravijo, da je celjska gimnazija nemška posest. Temu oporekajo Slovenci. Sklicujejo se na zgodovino gimnazije priobčeno v šolskem programu 1852. leta. Ustanovila se je gimnazija s 30.000 gld., katere je dr. Lipič leta 1808 nabral v celjskem okrožju, ki je bilo popolnoma slovensko. Merodajno je pri osnovi bilo to, da se preskrbi naraščaj duhovščine. Naj je tudi celjsko

Dalje v prilogi.

kom kot „bišina“. Antonio je takoj izpozual, da je nekaj posebnega za tem priprstim odelom in ji ponudil vitežki svojo roko. Razvnel se je mej njima ta-le spomina vreden dvograd.

Bucek: Lepa moja maškara, od kod si pa doma?

Maska: Iz Kurje vasi.

Bucek: Beži no, tega ti pa ne verjamem! V Kurji vasi nisem še nikdar videl ...ko lepe maškare!

Maska: So se vam pa poskrile! Kje ste pa vi doma?

Bucek: Daleč tam za Grintovcem na Španškem, kjer cvete poper mesto rož. Ali si morda kaj lačna, ljuba moja?

Maska: No, malo bi že jedla, pa morate vi plačati, jaz imam samo 82 krajcarjev s saboj za ves večer.

„Vidiš,“ šepnil mi je presrečni Bucek, „to le dekle razume duhovito zabavo. Kar bojim se, da bi ne zaostal za njo v besedah.“ Naročil ji je celičega pečenega piščanca z zeljnato salato. Maska si je lično zafrknila krinko in začela z neprikritim tekom. Bucek pa se je pritiskal, kakor zaljubljen maček, in jo gledal v jednomer in prijazno rezal se ji. Spomnil se je vina, in pila sta čvrsto ter

Priloga „Slovenskemu Narodu“ št. 68, dné 23. marca 1895.

meščanstvo (o katerega narodnosti v začetku tega stoletja se bi dalo prepirati, kajti bilo je mestno prebivalstvo tedaj dvojezično, a po večini vsaj bolj slovensko nego nemško.) dalo znatno vsoto — koliko se ne da določiti, vendar je tedaj in pozneje jednakovrsto žrtvovala dijecezanska duhovščina, ki je brez dvombe bila slovenske narodnosti. Zlasti knjižnica se je jako pomnožila z volilom stolnega prošta Jušenaka in leta 1851. je še kot slovenski pisatelj in domoljub proslavljen knezoškop Anton Slomšek podaril za zbirko učil 1000 gld. In slovenski učenci naj bi bili izključeni od porabe obeh? To bi bila krivica proti malemu slovenskemu narodu nevredna civilizovanega nemškega naroda.

Da so potrebne v Celju slovenske paralelke oziroma nižja gimnazija, se da sklepati iz sledečih številk. Leta 1893/94 je bilo na nižji gimnaziji, na kateri imata že sedaj dva razreda po dva oddelka, 78 Nemcov in 132 Slovencev. Letos je v pripravljalnem razredu 50 Slovencev, v Ia 19 Nemcov, 39 Slovencev, v Ib 23 Nemcov in 21 Slovencev. Celje je narodno središče za ves šolski okoliš, kateri pride v poštev, zvezano z železnicami na vse štiri strani, sedež okrožnemu sodišču itd. Tudi za Slovence je v vsakem oziru središče. V Celju je njih južno-štajerska hranilnica in posojilnica, katerih vsaka ima nad jeden milijon goldinarjev ulog. Celje je sedež zveze slovenskih posojilnic, tu izhaja slovenski politični list in tukaj je dobro zastopano slovensko razumnštvo. (n. pr. tukaj je mej 11 odvetniki 7 odločnih Slovencev).

To so podatki, katere navajajo Slovenci za celjsko gimnazijo. Nemci in levicarij nasprotujejo, kakor znano. Prišli so na neko drugo misel, da bi kočljivo gimnazijo osnovali kje drugje kot v Celji, a vsi načrti, kar se jih je dosedaj v tem oziru priporočalo, so taki, da o njih razpravljati ni mogoče; imeli so le smešen uspeh, da je v neki vasi jedno uro od Celja jeden občinski odbornik glasoval proti peticiji za celjsko gimnazijo, ker je resno mislil, da jo vas dobi. Prepir zaradi celjske gimnazije je spravil koalicijo v dilemo samomora. Če se vstreže Slovencem, potem ni izključena nevarnost, da izstopijo Nemci iz koalicije in jo razbijejo, ker so zarad njih števila ji neobhodno potrebni. Če pa Slovenci ne dobe gimnazije, morajo izstopiti iz koalicije, ž njimi tudi po Slovencih voljeni poslanec grof Hohenwart in s tem zopet pride koalicija v nevarnost, da izgubi neobhodno potrebnegovo vodjo. Zato je celjska stvar postala velika državna zadeva in mi smo morali o njej obširne spregovoriti. Sedaj se pa vrnimo nazaj k naši stvari.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 23. marca.

Konservativci in krščanski socijalisti.
Prepir mej nemškimi konservativci in krščanskimi socijalisti traje dalje in pri tem že drug drugemu očitajo, da lažajo in ljudi slepe. „Linzer Volksblatt“ očita krščanskim socijalistom, da so le hlapci Schönererjevi in pripoveduje, da sta knez Liechtenstein in Gessmann škofu linškemu zagotovila, da pridejo krščanski socijalisti v Linc samo pobijat nemške nacionalce, a potem so govorili le proti konserva-

kmalu začela tikati se. Antonio Buzo de Lubiana se je samega blaženstva kar potul. Držal je svojo krasotico za roko in ji jo poljubljal vsake pol minute, dokler si dražestna maska tega ni odločno prepovedala, češ, da bodo odtiski Buckovih ustenskodovali rokovicam, katere da si je izposodila od prijateljice. Drugače pa sta bila jako prijatelja, in ko je vino storilo svojo dolžnost, naslonila mu je drobna deklica svojo mehko glavico na prsi. In kako mi je kimal takrat in zmižaval z očmi: „Ali vidiš, kakšno srečo imam pri ženskih? Kar noré za meno, kakor sem že večkrat trdil. Kaj pa morem, ako se jim tako dopadem?“

O Antonio Buzo de Lubiana, stari grešnik, kaj bi pa rekla Buca, Buca? Da bi tudi jaz kaj dodal k zabavi, odkašljam se in jo vprašam spozljivo:

„Ali je bilo danes mnogo solate in krompirja na trgu?“ Lepa maska mi ni dala odgovora, sprejme je pogledala skozi luknjice krinke, katero si je zdaj pogladila ravno tam okolo desnega ustnega kota prav skrbno. Zašepetala je razdaljena Bucku nekaj na uho, in on me je hotel spoditi iz obližja njegovega raja, rekoč, da ne znam občevati s finimi gospicami, ako mi za pogovor ne pride nič lepšega na misel, kakor solata in krompir.“

tivcem. Omenjeni list ima že zveze z linškim škofijstvom, torej lahko ve, kaj sta omenjena poslanca obetala, vzlic temu pa dvomimo, da bi vse bilo do-slovno tako. Znano je, da je tisti dan linški škof pridržal pri sebi vso duhovščino, da ni mogla na shod. Ko bi bil imel popolno zagotovilo, da se bode le proti nemškim nacionalcem na shodu govorilo, bi najbrž tega ne bil storil. Zato smo radovedni, kako se vsa stvar pojashi. Vidi se pa, da so konservativcem krščansko-socijalne ideje jako zoperne, da se po njih listih bije hud boj proti tej stranki. Konservativci so sami začetniki tega gibanja, a so je mislili porabiti le za sredstvo proti liberalizmu, dočim niso nikdar resno mislili, da bi se ideje, katere je pred leti še baron Vogelsang razširjal v „Vaterlandu“, kedaj uresničile v življenju. Sedaj ko se je pokazalo, da se te ideje začenjajo razširjati že po konservativnih volilnih okrajih, pa konservativci vihete svoje cepce nad krščanskimi socijalisti, kakor so jih jedva poprej kedaj nad liberalci. In vti dogodki so jako poučljivi za politično življenje.

Knez Liechtenstein je mož, ki rad menja svoja načela. Znano je še, kako je ta mož, ko je še bil poslanec kmetskih občin, se navduševal za versko šolo, stavljal je bil poseben predlog v tem oziru. Ko je postal poslanec dunajskega mesta, je pa bil na nekem shodu ta svoj predlog očitno zatajil. Sedaj se posebno naudušuje za občno volilno pravico ali vsaj za znatno njen razširjenje. Konservativni listi so pa sedaj razkrili, da tudi v tej stvari Alojzij Liechtenstein ni odkritosčen in govoril za občno volilno pravico jedino zaradi tega, ker se boji svojih volilcev. Ko je bil grof Taaffe predložil svojo predlogo o razširjenju volilne pravice, je knez Liechtenstein prosil nekega konservativnega poslanca, da naj konservativci glasujejo zoper občno volilno pravico, ki bi bila prava nesreča (zanj?), on in njegovi somišljeniki morajo pač biti zanjo. Ta stvar je pa jako zanimiva, ker kaže, da tisti klerikalci, ki so se prelevili v krščanske socijaliste, odkrito srčno ne mislijo, temveč so faktično s svojimi demokratičnimi načeli le hoteli nekaj srečnjih in nižjih meščanskih krogov pridobiti za konservativizem. To se opaža tudi pri nas. Po vseh delavskih društvenih naši krščanski socijalisti govore za občno volilno pravico, dočim v postavodajnih zastopih ne zinejo besede zanjo in se družijo le s strankami, ki so nasprotne občni volilni pravici.

Cerkvenopolitični predlogi Posebno ugodno ne stoje razmere za ogersko vlado v gospodski zbornici. Le s težavo je zmagala v generalni debati s predlogom o svobodnem bogoslužju, a pri tretjem branju jo utegne doleteti poraz. Računala je vsaj na osem glasov večine, a je pri glasovanju moral pri jednakem številu glasov zanje odločiti predsednik. Vladna zmaga v Nitri ni prav nič uplivala na člane gospodske zbornice. Zmage vlada nima pričakovati drugače, če bi pred tretjim branjem odšlo več članov gospodske zbornice, kar pa po zimi ni verjetno. Pri predlogu o civilnem zakonu je vlada imela tako srečo. Le z neznatno večino je bila zmagala v generalni debati, a v podrobni razpravi in po tretjem branju, kjer bi bila vztrajna opozicija morda le podrla vlado, je pa vlada dobivala

Toda ta trenutek se vmeša mej nas tri vojaška postava krepkega Kuhnovega.

„Janez!“ vzlikne Buckova maska in zleti proti vojaku, hoteč ga coram publico objeti in poljubiti z vso silo nemaskirano ljubečega srca. Toda vojak jo je odrnil in prašal strogo: „Nezvesta, kdo je tisti tam, pri katerem si sedela, povej mi, da bom vedel, komu razmečem kosti!“

„Moj stric je, ne bodi hud, Janez, moj stric, iz Španskega je doma, daleč tam na levo od Grintovca, kjer raste poper mesto rožmarina. Plačal mi je vse, kar sem tukaj imela, tudi to, kar boš zdaj ti potreboval, in obljudbil mi je tudi, da se bova peljala na njegov račun v fijakerju domu, kaj ne, stric?“

Te besede so Janezovo jezo tako plemenito pomirile, da je nazadnje s prestrašenim Buckom celo bratovščino pil in jo pozneje še prav skrbno podkreplil z mnogo pijačo, z dvojno pečenko in neštevilnimi cigarami, kar je vse Bucek plačal. Potem pa se je odpeljal z masko v Buckovem fijakerju!

In tako sta romala tisto noč španski vitez Antonio Buzo de Lubiana in moslem pravoverni peš domu brez slave in denarja. Bucek je bil ves potrt; vedelo se ni, ali ga vleče k tlom bolj notranja toga ali zunanjji vitežki meč.

„Bucek,“ tolazim ga prijateljski, „nikari ne

mnogo večjo večino, ker so mnogi konservativci se že odpeljali na svoje gradove. Še manj upanja pa ima vlada z zakonom o ravnopravnosti židov. Pričakovati je zatorej, da v kratkem pride na Ogerškem do nove ministerske krize, ker z Banffyjem niso na višjih mestih posebno zadovoljni. Poklican bode vendar zopet grof Khuen-Héderváry, a se ne ve, če se bode upal sedaj prevzeti ogersko ministarsko predsedništvo, kajti na kako spojenje liberalne in Apponyijeve stranke tudi še sedaj ne sme računati.

Stališče francoske vlade se maje. Povod pa niso kaka velika politična vprašanja, temveč le osebne stvari, za katere so pa Francozi jako občutljivi. Minister notranjih stvari je imenoval več novih prefektov, ker se je pokazalo, da je potrebno na več mestih mlajših močij. Izbral si je pa več mož, ki niso po volji nekaterim poslancem in to je vzbudilo veliko nevoljo. Zaradi tega je zbornica zavrgla vladni predlog o obdačenju dedčin verskih družeb in vzprejela nek drug predlog. Po vladnem predlogu bi se bilo moral ob smrti vsakega člena plačati 30 centimov od vsacih 100 frankov vsega premoženja, ki ga ima kaka verska družba, po sprejetem predlogu bode pa plačati pri priznanih kongregacijah 30, pri drugih 50 centimov. Vlada ne odstopi sicer še, ker ni stavila zaupnega vprašanja. Zadovoljila se je z vzprejetim predlogom, ki je za vlado še celo ugodnejši. Misli se pa vendar, da se vsaj minister notranjih stvari ne bode mogel obdržati. On je pri imenovanju novih prefektov popolnoma samovoljno postopal in se ni nič sporazumel s svojimi tovariši. Da kak minister pada zaradi imenovanja prefektov, to v Franciji ni nič novega. Prejšnji minister notranjih stvari Waldeck-Rousseau je bil tudi pal iz jednacega povoda.

Socijalisti v belgijski vojski. V Belgiji se po veljavnih zakonih lahko vsakdo odkupi vojašnine, kar premožnejši stanovi tudi navadno store. Tako služijo v belgijski vojski večjidel le revnejši ljudje. Vlada je včasih že predlagala, da se vpelje občna vojaška dolžnost, a konservativna večina se je temu ustavila. Razmere v vojski so pa za socijaliste najugodnejše. Vojska iz samih delavcev je pač dovezeta za socijalistične ideje in se bode vselej težko dala porabiti ob kakih delavskih izgredih. O tem se je posvetoval belgijski ministarski svet. Vojni minister je izjavil, da on ne prevzame nobene odgovornosti, da bi vojaki ob delavskih neredih storili svojo dolžnost. Treba je, da se kmetje in meščanje pritegnejo v vojaško službo. Ministarski svet je na to jednoglasno sklenil, da se zbornici predloži načrt zakona o vpeljavi občne vojaške dolžnosti.

Dopisi.

Z Dunaja, 20. marca. (Koncert „Slovenije“ pesniku Gregorčiču v čast.) Dne 18. t. m. se je zbral v prostorni dvorani katoliške ressource mnogo tukajšnjih Slovencev, da vredno in dostojno proslavijo slavnega pesnika Gregorčiča. Međ odličnimi gosti smo opazili starosta Dunajskih Slovencev g. Ivana Navratila, g. prof. dra. Pajka z gospo, obitelj g. prof. Primožiča, dra. M. Murka, dra. Homana; gg. državne poslanice dra. Ferjančiča, Višnikarja z gospo in Pfeiferja in še

kuhaj preveč „moralčenega!“ Zdaj je že, kar je! Zberi zdaj vse moči, zakaj razdeli ti bom skrivnost, za katero še ne ve tvoja nedolžna pamet. Ali si pripravljen?

„Sem!“ odgovori Bucek zamolklo, nasloni se ob svoj meč in gleda tako temno, kakor je to pravica španskih vitezov.

„Snamem naj torej krinko raz obraz tvoje lepe maske, ker sama za to ni imela časa. Dekle, katero si ti ob lastnih stroških okrepljal z vinom, s pečenim piščancem in zeljnato solato, dekle, katerega zibelka je tekla v Kurji vasi, dekle, pravim, katerega ljubčku si se nocjo tako prikupil, dekle, dalje, kateremu si poljubljal pred par urami roke po izposojenih rokavicah, — to dekle je tvoja dekla Micka z bradavico ob desnem ustrem kotu“.

Ha! Teža Buckovih bolečin je ulomila meč, ob kateri se je naslanjal, in prijatelj je padel na tla kakor snop. Šestkrat je globoko zdihnil!

Vendar sva srečno prišla k Bucku domu na Špansko, tam na levo od Grintovca, kjer raste poper mesto rožmarina. Gospej Buci pa sem povedal drugi dan, da so v nočnem zborovanju trdno sklenili, da ostane sneg na ljubljanskih strehab, kakor do zdaj, dokler ga solnce ne stopi. Kdor bi ga pa dal doli pometati, plačal bo kazen! H.

več drugih dunajskih gostov slovenskih. Kot zastopnika „Slovanskega pevskega društva“ naj še omenim sekcijskega svetnika g. dra. Zavadila in pa akademična društva: „Zvonimir“, „Zora“, „Balcan“ in „Tatran“. Prejeli smo tudi več telegrafičnih čestitk.

Ob polu 9. uri je podpredsednik g. jur. O. D. e v pozdravil vse zbrane goste in otvoril oficijelni del slavnostnega večera. Zadonela je na to po dvo-rani Gerbičeva skladba „Slovenski brod“, ki jo je pel moški zbor „Slovenije“. Ko so se po lanski secesiji slovenski akademiki zopet združili, se je oživilo tudi petje, ki sedaj bujno procvita. Pevcem se je po odpeti pesmi burno ploskalo. Ponehalo je odobravanje šele, ko je stopil na vzvišeni prostor sedaj bivši predsednik g. jur. R. Gruntar. Opisal nam je življenje in mišljenje svojega ožnjega rojaka našega slavljenca Simona Gregorčiča. V navdušenem govoru je slavil gorečo ljubezen pesnikovo do svoje domovine, katero celi svet prezira in zatira. Omenil je tužnih dnij našega slavljenca, ko je cvetke njegovega Patnasa zadela kruta sila strasti divjega viharja, ki je skušal v naši domovini uničiti vse, kar je porodil svobodomiseln um. Z nado, da nam pesnik zopet kmalu podari šopek cvetic poezije, konča in zaključi slavo pesnikovemu imenu. Gromoviti „Živio Gregorčič“ so odmevali po dvorani. — Sattnerjeva pesem „Kakor nekdaj“ je skladba, ki se prijetno sliši. — Tudi društveni tamburaši so zopet vrlo nastopili in udarjali „Hrvatsko prelo“. Po dokončani točki so še pridejali naš „Naprej“, kateri je občinstvo stope poslušalo. — Kras Gre-gorčičevih poezij je pesem „V pepelnici noči“. Menda ni slovenskega dijaka, da bi je ne zual na pamet. Torej je bila misel deklamacije tega proizvoda kaj srečna. Gosp. med. J. Oražen jo je res izbornu deklamoval in zato žel od gostov obilo pohvale. — V 6. točki sta se čvetorespeva spremeniла v osmospeva. Dovršeno se je pel Försterjev „Njega ni“. Odličen gost, sam izborni pevec, se je izrazil, da še ni čul, da bi se ta skladba tako precizno pela. — Nastopil je zatem naš baritonist g. med. J. Milavec. Imeli smo priliko občudovati polnost njegovega glasu. Lahko mu je bilo zmagati nizke partie in z isto občudovalno lahko je pel precej visoke tone „Zaostalega ptiča“. Gosp. skladatelj P. Hugolin Sattner postal nam je uprav za ta večer to skladbo, ki je do sedaj v rokopisu. Pohvaliti moramo g. pevca še jedenkrat, čeprav mu je že občinstvo v obilni meri izkazalo zahvalo in izraziti željo, da bi ga še večkrat čuli, n. pr. v „Slovenskem pevskemu društvu“, kjer se večkrat uporablajo tuje moči, slabše od domačih. — Hubadove „Narodne pesni“ so se slovenskemu občinstvu zelo omilile. Letos so se presele tudi na Dunaj, kjer jih je zadnjč podalo „Slovensko pevsko društvo“ v mešanem zboru. „Slovenijini“ pevci pa so nam zapeli moške zbole, kar je poslušalceru jako ugaljal. — Še jedenkrat so nastopili tamburaši in zaigrali „Odmeve domovinske“ in „Lepa naša domovina“, pri kateri so gostje vstali raz sedeže.

Nestrpno sem čkal zadnje točke. Vilharjevo „Slovo“ je krasna skladba, ki je mnogo pripomogla k vrednemu zaključku slavnostnega koncerta. Bariton je pel g. jur. M. Dolenc. Pokazal je svoj čvrsti glas, ki je lepo donel po dvorani. Tudi on naj bi večkrat nastopil, ter pokazal, da „Slovenija“ ne zaostaja v pevskih močeh za drugimi društvami. Občinstvo je zahtevalo, da se je skladba ponavljala.

Končan je bil oficijelni del slavnosti in predsednik Gruntar še jedenkrat pozdravi zbrane goste in jih zahvali na dobrohotnem pohodu ter imenuje stolopravateljem zabavnega dela jur. Osk. D. e v. Leta je razvil svoj program ter si izbral svoje častne funkcionarje ter dal besedo g. jur. F. Štupiči, naj napije č. damam v vezani besedi, ki je svojo nalogu izvrstno pogodil, ter žel obilo priznanja. Gosp. stolopravatelj sam je na to še poskrbel za zabavo in bil burno pohvaljen. Žal da ni mogel radi dogodkov, ki so se godili mej zabavnim delom tudi ostalih pesmic čitati. — Izprosi si besedo g. med. Oražen. V donečih frazah opisuje pomen slavnostnega večera, preide na to na slovenski narod in njegove rodove. Toži, da so mej seboj nesložni in nasprotni, da nastopa brat zoper brata. Začne opisavati razmere v naši ožji domovini. Riše boje domačih strank in pravi, da akad. društvo s pozornostjo zasleduje vse. Nato začne napadati narodno stranko, češ da je odbila (?) vpravljene zahteve slov. akademikov od sebe, in pozivlje društvo k odločnemu radikalizmu, ne takemu, ki hitro mine. Konča z napitnico na blagor domovine.

Na to vstane g. državni poslanec dr. Ferjančič. Govori o slavnih močeh slovenskih, kako je vsak njih značilen za svojo dobo, ki se zrcali iz njihovih duševnih proizvodov. Za časa Prešerna so se jele gojiti nade bolje bodočnosti in pesnik, ki je živel v dobi probujajoče se svobode, je prerokoval: „Vremena Kranjem bodo se zjasnila“. Za tem se nam poraja pesnik-pesimist Simon Jenko. On obupava nad rešitvijo domovine svoje, ko gleda na potujocene kraje in poje poln tuge ob adrijanskem morju: „— bilo si slovensko“. A sedaj se ono že probuja, sedaj ga je že nad večino slovenskega, česar brez govori so obljuden s slovenskim narodom. Minula so leta in začuli smo krasne zvoke planinskega slavca goriškega. On gleda že dan vstajenja slovenskemu

rodu. On poje svojemu narodu: „Tvoj je vstajenja dan!“ Vendar da se vzdrami rod, da se začne probujati, treba je tudi proze. Vstali so mej nami možje, ki so vodili narod v boju za njegove pravice. Voditelji so bili složni, dokler ni zasejal same ne-sloga med nje mož, kateremu ni bilo nič nedotakljivega, kar je narod storil na duševnem polji. Spravil se je skoro nad vse živeče in že umrle pisatelje naše in jih obsoadi. Toda časi so se spremenili. Mahničeva zvezda temni. Njegovi nekdanji borilci ga zapuščajo. Organizovala se je sedaj stranka, narodna stranka. Uverjeno bodi društvo, da je stranka upošteva, da uvažuje njegove težnje. Ako pa morda ni sedaj še vse očito, postane to v kratkem, ko stopi stranka v javno delovanje. Naj se torej z neosnovanim natolcevanjem še počaka. Društva bomo v boju potrebovali, torej ga hočemo tudi podpirati in nanj računati.

Temu govoru je sledilo popolno odobravanje od strani ogromne večine somišljenikov. Seveda je oktet tako zvanih „radikalcev“ ugovarjal in delal neu-mestne, uprav žaljive opazke in vzklike. Še bolj graje vredno pa je, da se je ta peščica držnila upri-zoriti demonstracijo proti n. š. pov. vbljenim gosp. državnim poslancem, in izbrala v to svrhu ravno slavnostni večer, ki je družil slovensko društvo v jedno vez, ki se je posvetila proslavi slav-nega imena našega pesnika. Čulo se je ostro obsojanje ne le mej trezno mislečim društvom, ki stoji za praporom narodne stranke, ampak tudi od strani došlih gostov. S tem se ugled „Slovenije“ ne povzdigne, ako se proti povabljenim gostom na tak način postopa in jih izziva, kakor je to storil g. phil. J. Žiliha, ki je napadel narodno stranko in nje vo-ditelje. Čuli smo oster upor in zmerno društvo je dalо duška svojej ogorčenosti, da je klicalo gorniku, naj utihne, na kar mu je odvzel g. stolopravatelj besedo. Ona živahnost, ki navadno veje v zabavnih večerih pod izbornim vodstvom g. jur. Deva, je izginila, in ni ji bilo mogoče po teh burnih pri-zorih vrniti se. Po napitnici tov. predsednika jur. Gruntarja slovenskim akad. društvom in zdravici g. dr. J. Pajka, ki je napisal tamburašem in posebno pevcom, ki so tudi mej zabavnim delom neumorno pohvalili je večina gostov in tudi društva odšla. — n.

Gostje, ki so nam vedno dobro došli, naj teh nepriznjenih dogodkov ne vzamejo v zlo. Ni jih upri-zorila večina slov. akademikov, ampak le nekateri, ki so se v to dogovorili. Ostanejo naj naši „Sloveniji“ še v naprej naklonjeni, in mi upamo, da jih še v bodočnosti pri slavnostih „Slovenije“ lahko pozdravimo z „dobro došli!“ — n.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. marca.

— (Repertoar slovenskega gledališča.)

Danes se bode pela, kakor smo že naznani, na korist kapelniku g. Hilariju Benišek-u Parmova izvirna opera v 3 dejanjih „Urh, grof Celjski“. Gosp. Benišek si je posebno za točno izvršitev orkestralnega dela te opere pridobil zasluge, ker je skupno z avtorjem imel z orkestrom več specijelnih skušenj za to izvirno opero. — V torek dne 26. t. m. pa bode imel kapelnik g. Fran Gerbič svojo benefico, ki je bila že prvotno določena z opero „Urh, grof Celjski“. Ker je za ta dan pričakovati več že naznanih vnanjih obiskovalcev, ki se zanimajo za najnovejšo slovensko opero, je g. Gerbič moral ostati pri prvotno določeni operi. Zasluge, katere si je pridobil g. Gerbič za ustanovitev in za razvoj slovenske opere, so znane in nam jih ni potreba šele posebno navajati. Slovensko občinstvo jih bode vedelo ceniti, kakor se spodobi. Veliki razvoj, ki ga je imela slovenska opera poslednja leta je nanesel potrebo, da je dram. društvo moral engaževati še pomožnega kapelnika. To najbolje dokazujejo številke. Ko je v sezoni 1892/93 bilo le 14 opernih in operetnih predstav (3 opere in 4 operete) bilo je v sezoni 1893/94 že 28 predstav z 7 raznimi operami, v tekoči sezoni pa dozdaj že 35 predstav z 10 raznimi operami in 2 opertama, neštevki mnoge večje in manjše igre s petjem. Dela je bilo torej obema kapelnikoma dovolj. Preverjeni smo torej, da bode slovensko občinstvo z obilnim obiskom izkazalo svoje priznanje kapelnikoma slovenske opere. Dne 29. t. m. bode benefica naše dične primadone gdč. Leščinske. — Po končani sezoni dne 2. aprila priredi naš marljivi o perni zbor svojo benefično predstavo

— (Poštni pečati.) Z raznih strani nam prihajajo pritožbe glede poštnih pečatov. Razen pošte v Boh. Bistrici rabijo samonemške pečate tudi pošte na Bledu, v Kranjski gori, v Begunjah in še v mnogih drugih krajih. Zadnji čas je že, da se ondotni občinski odbori vzdramijo!

— (Pevski večer) priredi delavsko pevsko društvo „Slavec“ jutri (nedeljo) zvečer ob 8. uri v gostilniških prostorih „hotela Lloyd“. Gastje dobro došli. Reditelja večera sta gg. Götzl in Rant.

— (Novo poštno in brzjavno poslojje v Ljubljani) Te dni razkopalajo zadnje ostanke prejšnje Luckmannove hiše — zidovja in podzemeljske kleti. Tem bode sledilo odstranjevanje pritičnega zunanjega zidu, na kar se bode stavbeni prostor obdal z lesenim plotom in začela gradnja.

— (Rimske grobe) Na južnem kolodvoru ljubljanskem, kjer delajo sedaj neko vodovodno napravo, našel se je včeraj, komaj pol drugi meter globoko, rimski grob. Pokrovo kamenitega sarkofaga bilo je združljeno, spodnji del pa je dobro ohranjen. Sarkofag napolnjen je z blatom, v katerem so delavci našli nekoliko kostej. Štacijski načelnik dal je kopanje takoj ustaviti ter izvestiti o najdbi vodstvo deželnega muzeja. Sarkofag odkopal in izpraznil se je danes popoludne v navzočnosti muzejskega ku-stosa. Da li so se v sarkofagu našli znameniti pri-ložki, nam sedaj še ni znano.

— (Občna zborna pomočniške zborna in bolniške blagajne kovinske zadruge) bodeta dne 24. marca t. l. ob 9. uri dopoludne v g. Iv. Hafnerja pivarni Sv. Petra cesta št. 47 z običajnim dnevnim redom.

— (Ljubljana rase.) Od sinoči 6. ure do danes opoludne narasla je Ljubljana v glavni strugi za 1 črevelj, v Gruberjevem kanalu pa za 18 palcev.

— (Zidarska dela v novi deželnini bolnic) pričela se bodo nadaljevati in dozidana poslopja snažiti s prihodnjim tednom.

— (Novo večjo vilo) bode zgradil stavbinski mojster g. Viljem Treo na prostoru nasproti Rudolfinumu.

— (Povožena) je bila včeraj na Mestnem trgu v Ljubljani 74 let starata Jera Petrič iz Gubnisa. Oje voza tukajšnjega posestnika Valentina Ložarja zadelo jo je tako nesrečno, da se jej je zlomila ključnica. Težko ranjeno starko prenesli so v deželno bolnico.

— (Stroški za kidanje in izvažanje snega.) Mestna občina ljubljanska izplačala je danes za kidanje in izvažanje snega za čas od 17. do vste-tega 23. t. m. znesek 452 gld. 63 kr.

— (Narodna čitalnica v Kranji) Na dan 24. t. m. določena veselica, katero smo včeraj na-znali, se je preložila.

— (Nova pošta.) Dne 1. aprila odpre se v Veliki Loki pri Trebnjem na Kranjskem v okraju novomeškem, nov poštni urad, ki se bode pečal s pišemsko in vožno pošto ter ob jednem služboval kot nabiralnica poštno hranilničnega urada. Zvezo bode imel s poštnim omrežjem po vlakih železnične proge Ljubljana-Novomesto.

— (Mačka nos odjedla) Pri Sv. Ilju v slovenskih Goricah so po noči pustili domači ljudje nekaj časa na mrtvačem odru ležečo Marijo M. samo v sobi. Mej tem se je spravila mačka nad mrtvo in je odjedla nos.

— (Osepnice) so zelo razširjene ob štajerski meji v Medmuru in je izmej 30 zbolelih že umrlo 10 osob. Bati se je, da se bolezni ne zanesi v ljutomerški okraj.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) je na I. izrednem občenem zboru dne 19. marca t. l. volilo ta-le odbor: Predsednik Oražen Ivan, drd. med.; podpredsednik Vidic Fran, stud. phil.; tajnik Bizjak Vekoslav, stud. jur.; blagajnik Pompe Fran, stud. jur.; knjižničar Žan Valentin, stud. jur.; arhivar Reisner Josip, stud. phil.; gospodar Šega Ignacij, stud. teh.; namestnika Benkovič Ivan, stud. jur., in Štupica Fran, stud. jur.

— (Odprt promet) Od danes naprej vozijo zopet na progi Podsusied-Zaprešič, ki je bila zaradi usada zaprta, redno tudi tovorni vlaki.

* (Originalno volilo.) L. 1893. je umrl v Krakovu v Galiciji neki Adam Benkowski, v česar oporoki se je našlo, da zapušča 100 gld. mestu Krakovu s tem pogojem, da se 345 let obrestuje z obresti od obresti, potem pa ostane glavnica za večne čase. Obresti te glavnice naj bi potem vsako leto razdelili zastopstvo mesta. Vsota 100 gld. bi načastla na ta način po 3% obresti v 345 letih na 3.784.059 gld. po 3½% na 21.595.729 gld. in po 4% na 122.721.789 gld. Obresti teh glavnic pa bi znašali po 3% od prve 113.521 gld., od druge 627.817 in od tretje 6.681.653 gld. na leto.

* (Redek ribi lov.) Pri Zemunu so vjeli ribiči v Dunavu velikansko beljugo, ki je tehtala 150 kilogramov. Bržkone se je riba zaletela iz Črnega morja v Dunav. V dvajsetih letih je to prvi-krat, da se je vjela beljuga pri Zemunu.

* (Na smrt obsojen) je bil včeraj na Dunaji tesar Kapetter. Služil je pri svojem bratu in sicer je imel boljšo službo, ker pa je svoje dolžnosti malomarno opravljal, ga je brat degradoval in na njegovo mesto postavil tesarja Müllerja. Kapetter se je hotel maščevati in je Müllerja pri delu s se-kiro ubil. Pri obravnavi je drž. pravnik rekel, da

se na Dunaji umori in uboji tako množe, da bi se moral razglasiti obsedno stanje. Ta izjava je obudila veliko senzacijo.

* (Lakota v Italiji.) Po poročilih, ki prihajo iz Italije, umira tam ljudstvo gladi. Časopisi prijavljajo imena dotočnih oseb. V Acceri se je ljudstvo uprlo povišani dokladi na žito. Sestranih ljudij se je polastila grozna želja vse uničiti. Nasokočili so mestno hišo in jo užgali. Zgorela je mestna knjižnica. Škode je 10.000 hr. Tudi v drugih krajih so se primerile krvave rabuke, pa ne iz političnih razlogov; le gladi, grozni glad dela ljudi besne, obup jih tira na to, da poskušajo s silo zboljšati svoj prežalostni položaj.

* (Mascagni kot „Gigerl“.) Slavni skladatelj opere „Cavalleria rusticana“ vzbujajo v Milanu splošno pozornost ne samo s svojo glaso, nego tudi kot „gigerl“ in modni kralj. Na korsu ga je videti obdanega od cele garde čestilcev. Njegove kravate, nogovice in paletoti postajajo vedno bolj ekscentrični. Zdaj se je dal fotografirati v 20 raznih položajih, kako diriguje svojo najnovješo opero „Ratcliff“, Mej temi fotografijami se nahajajo adagio — pianissimo — agitato in presto — podobe. Na jedni so lasje gladko počesani, na drugi štrle kvišku itd. Zdaj hoče iti Mascagni v Paris in pozvati slavnega biljardista Vignauxa na „carambol-match“, s pogojem, da boj traje neprene homa 24 ur.

* (Ljubezniv soprog.) V Pistoji na Laškem je policija zoprla ondotnega zelo uglednega zdravnika dr. Landija, ker svoji ženi, ko je ležala v otroški postelji, več dni ni dal nčesar jesti, da je glad umrila. Nesrečna žena, rojena grofica Nerozzi, je z svojim imetjem omogočila Landiju, da je postal zdravnik. Kmalu po poroki pa je mož začel ž njo brutalno ravnati. Prebivalstvo je bilo tako razburjeno, da je hotelo Landija pobiti; orožniki so ga morali braniti z bodali.

* (Strahovita eksplozija.) Javili smo že, kaka nesreča se je zgodila blizu Wesela ob Renu, v mestec Keekeu. Vsled ledu na Renu so nekatere ladje izkrcale dinamit, kateri so peljale na Nizozemsko. Vsega skupaj 5000 zabojev. Dinamit je eksplodiral s tako silo, da se je v Keekenu podrlo več hiš, druge so bile poškodovane, okna seveda vsa pobita. Neka ladja se je hipoma potopila, na nekaterih je začelo goreti. Ponesrečilo je 25 oseb. Eksplozija je bila tako silna, da so se v tri kilometre oddaljenem Griethausenu zrušile nekatere hiše, v devet kilometrov oddaljenem Emmerichu pa so počile vse šipe in se je v drž cerkevni stolp. Sploh so ljudje daleč okoli Keekena mislili, da je silen potres prouzročil škodo.

* (Železnica čez led.) Dne 21. januvarja se je začelo voziti čez zamrzlo Volgo z železniškimi lokomotivami. Prvi dan se je peljala sama lokomotiva, potem pa so začeli voziti redni vlaki, ki imajo po 10 tovornih voz. Železnica veže postajali Anisovka in Uvek in je tako direktno zvezana evropska železniški proga s postajo Uralsk.

Slovenci in Slovenke! ne zábite družbo sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za velikovško šolo: Neimenovanec 15 kron, nabranih mej prijatelji. Živelji rodoljubni nabiralec in darovalci in njihovi nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: „Česka obec“ v Ljubljani, kot drugi prispevek za „Narodni dom“ v Ljubljani 20 krov. Živelji rodoljubni darovalci in njihovi nasledniki!

— Gosp. dr. J. Strbenc, dekan in dr. v Leskovcu je vpisal ljudsko šolo v Starem Trgu pri Poljanah kot ustanovnico društva „Narodna šola“ ter plačal v ta namen 20 gld.; „društvo za zgradbo učiteljskega konvikta“ je podaril 5 gld.

Književnost.

— „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ je ustanovila kakor znano, „knjižnico za mladino“, katere je vše drugi zvezek izšel, a v kratkem zagleda tretji zvezek beli dan. Do sedaj se je oglasilo do 500 naročnikov in je stvar v nekak tir prišla; a neznatno število 500 naročnikov še nikakor ne zadostuje za obstanek temu velevažnemu podjetju: radi tega se obrača podpisano predsedništvo z najljudnejo prošnjo do vseh slovenskih mladinoljubov, da naj blagovolijo naročiti „knjižnico za mladino“. Vsaj je cena 1.80 gld. za 12 trdo vezanih zvezkov tako malenkostna, da jo zmore vsakdo. Le tedaj bode mogoče tudi vstreznati vsestransko vsem zahtevam glede „knjižnice za mladino“, ako se oglasi zadostno število naročnikov, tedaj 1500—2000. Kako skrbne drugi narodi za jednaka podjetja, pač ni treba posebej naglašati. S tem, da pomagamo postaviti „knjižnico za mladino“ na trden temelj, da ji zagotovimo obstanek, izpolnimo tudi najsvetjeji najplemenitejši zakon napram mladini. Nihče pač ne more zanikati, da nima dobra knjiga največ upliva na mladino, našo bočnost in kakorčna bode mladina, tak bode narod.

Ako se mladina navzame vše v prvi dobi svojega življenja dobrih in pravih nazorov, gotovo jih bode obdržala celo življenje. Mladina slovenska je vše tako plemenitega srca; a če si smatramo kot naš najprvi in najglavnejši zakon, ohraniti to plemenitost srca tudi v doraslem človeku, potem obranimo narod slovenski izvestno pred ono pogubnosno boleznjijo, ki žuga uničiti vse družinske in človeške vezi. In Vi, velečastiti pisatelji mladinski, oskrbite naše mladini primerne hrane. Nagrada 4 gld. za tiskano polo pesni ni prevabljava, a če Bog da, se bode povisala, če naraste zadostno število naročnikov. Večje plačilo Vam pa naj bode zavest, da ste tudi Vi pripomogli vzgoji tih narod slovenski do naroda značajev, naroda poštenjakov. Naročnina in rokopisi naj se pošljajo: „Goriška tiskarna“, Andrej Gabršček, Gorica. — Predsedništvo „Zavez slov. učit. društva“ v Dol. Logatu, 20. marca 1895 — V. Ribnikar s. r., t. č. predsednik — Iv. Šega s. r., t. č. tajnik

Vabilo. Ujedno vabim na naročno knjige: „Nauvod o snovanju in poslovanju slovenskih posojilnic, ki bode obsegala kacih 150 strani in stala 1 gld., ozitoma vezana 1 gld. 20 kr.

Ivan Lapajne.

— „Argo“ ima v št. 12, ki je imela iziti že meseca decembra, pa je zagledala beli dan še sedaj, s tole vsebino: Reiseskizzen aus Italien; Die räthselhaften Fallen vom Laibacher Moore; Literatur; Mittheilungen aus dem Museum.

Brzojavke.

Dunaj 23. marca. V današnji seji poslanske zbornice je Bareuter interpeliral načnega ministra Madeyskega, kako je mogel profesorjem na vsečilišči v Inomostu prepovedati sodelovanje pri B smarckovi slavnosti. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o davni reformi, pravosodni minister Schönborn pa je predložil zakonski načrt o gospodarskih zadrugah.

Dunaj 23. marca. Ker so v pododseklu za volilno reformo nastala zlasti glede volilne pravice petakarjev nepremostna nasprotstva, se je ob 2. uri popoludne sešel ministerški svet.

Dunaj 23. marca. Razprava o proračunskej provizoriju se bo vršila v sredo. Velikonočni počitki se začeno 5. aprila.

Celovec 23. marca. Bivši deželnki poslanec in župan dr. Jobst, ki je poneveril nad 30.000 gld., se je ustrelil. Njegovo truplo so našli danes pri Krumfeldenu.

Budimpešta 23. marca. Magnatska zbornica je na predlog grofa Morica Eszterhazyja odklonila tisti odstavek cerkvenopolitičnih predlogov, ki se nanaša na brezverstvo in to s 126 proti 118 glasom. Tako se je zgodilo tudi tudi tudi in so potem tudi liberalci glasovali zoper predloga. Liberalci bodo tudi sedaj pri tretjem branju glasovali zoper predloga.

Budimpešta 23. marca. V Nitri voljeni liberalni poslanec Latkoczy je izjavil, da mandata ne vzprejme, ker je bil izvoljen le vsled nečuvenega pritiska vlade.

Peterburg 23. marca. Grof Osten-Sacken je imenovan poslanikom v Berolinu.

Madrid 23. marca. Mej žurnalisti in častniki se je doseglo popolno porazumeljenje. Novo ministerstvo sestavi Canovas.

Listnica uredništva.

Gosp. F. R. na D. O. „Slovenijinem“ koncertu smo prejeli ob jednem dva dopisa. Odločili smo se za tega, ki je danes priobčen,

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dà tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko zganje in sel“, ki je takisto bolest utrujajoča, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in jo zatorej dobro, da se priliva kopelim. Stekljenica 90 kr. Po poštem povzetji pošilja to zdávilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (4-4)

Opera!

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Stev. 70. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 656.

V torek, dné 26. marca 1895.

Na korist kapelniku „Dramatičnega društva“ prof. Franu Gerbiću.

Zadnjikrat v tej sezoni:

Urh, grof Celjski.

Izvirna opera v treh dejanjih. — Spisal Anton Funtek. — Uglašbil Viktor Parma. — Kapelnik g. Hilarij Benšek. — Režiser g. Jos. Noll.

Kolo v tretjem dejanju priredil g. Ivan Zirkelbach.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v petek, dné 29. marca 1895.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza in Marije Zajc zemljišče v Malem Korenu, cenjeno 60 gld. v Zužemperku dne 26. marca in 26. aprila.

Janeza in Doroteje Dereani zemljišče v Zužemperku, cenjeno 2110 gld. dne 26. marca in 26. aprila v Zužemperku.

Antona Škrainarja zemljišče v Ambrusu, cenjeno 1485 gld. dne 26. marca in 26. aprila v Zužemperku.

Helene Šinkovec sedaj omožena Pucelj zemljišče v Ambrusu, cenjeno 190 gld. dne 26. marca in 26. aprila v Zužemperku.

Edwarda Vladike delež posestva v Gradcu, cenjen 446 gld., dne 26. marca v Litiji.

Gregorja Lavriča kupljeno posestvo v Visgarnu, potom relicitacije dne 27. marca v Kočevji.

Frana Radelna zemljišče v Ponikvah, cenjeno 620 gld., dne 27. marca in 27. aprila v Trebnjem.

Umrli so v Ljubljani:

21. marca: Anton Golli, žel. sprevodnik, 75 let, Dolge ulice št. 3.

22. marca: Pavla Verhove, zidarjeva hči, 2 leti, Streliške ulice št. 8.

V deželnih bolnicah:

20. marca: Franc Masiacher, kavarnar, 62 let.

21. marca: Matevž Janež, gostač, 84 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opažovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
22. marca	7. zjutraj	730,6	-3,4° C	sl. vzh.	jasno	0,00
	2. popol.	728,6	9,2° C	sl. jjzh.	jasno	
	9. zvečer	729,3	5,2° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 11,0°, za 0,8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	65	"
Avstrijska zlata renta	124	"	60	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	15	"
Ogerska zlata renta 4%	124	"	—	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	5	"
Avstro-ogrske bančne delnice	1083	"	—	"
Kreditne delnice	405	"	25	"
London vista	122	"	80	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	65	"
20 mark	12	"	—	"
20 frankov	9	"	71,5	"
Italijanski bankovci	46	"	35	"
C. kr. cekini	5	"	77	"

Naznanilo.

Naša pomladanska zaloga
najdražestnejših novostij v jaquetih za
gospo, pélerinah, capes in plaščih,
kakor tudi

oblekah za gospode, dečke in

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnit.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajalni časi označeni so srednjevropskim časom. Srednjevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. urti 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Olovca, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Ausse, Ischl, Gmunden, Salzburg, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budjevice Plzen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. urti 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. urti 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Olovca, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Salzburg, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. urti 55 min. dopoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. urti 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Olovca, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj.

Ob 4. urti 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Boljaka, Celovca, Ljubno, čez Selzthal v Salzburg, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Breznic, Curiš, Genova, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. urti 20 min. zvicer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. urti 53 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipa, Prago, Francovih varov, Karlovi varov, Egri, Marijinih varov, Plzna, Budjevice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansse, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. urti 27 min. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipa, Prago, Francovih varov, Karlovi varov, Egri, Marijinih varov, Plzna, Budjevice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curiša, Breznice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienza, Pontibla, Trbiža.

Ob 2. urti 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. urti 45 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabil, Trbiža.

Ob 9. urti 25 min. zvicer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.

Ob 9. urti 21 min. zvicer osebni vlak z Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamniku.
Ob 9. " 05 " popoldne " "
Ob 6. " 50 " zvicer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. urti 58 min. zjutraj iz Kamnika 5 66
Ob 11. " 15 " dopoludne " "
Ob 6. " 20 " zvicer " "

Kdo hoče dobro pivo in vino

piti, izvoli zahajati

v gostilno „Pri solncu“

Ključarske ulice št. 5. (312-2)

Na tukajšnji c. kr. obrtni strokovni

šoli za obdelovanje lesa se prične

pouk v pletarstvu

z dnem 1. aprila t. l.

Pletarski oddelek ima domače obrtni značaj. Obiskujejo ga lahko možki in ženski učenci. Pouk traje 1 do 2 leti.

Ubožni obiskovalci imajo pravico do raznih ustanov.

Za vsprejem in potrebna pojasnila se je zglasti pri podpisanim ravnateljstvu. (297-2)

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol v Ljubljani
dné 15. marca 1895.

„The Mutual“

životna zavarovalnica v Novem Yorku.

Čisto vzajemna. Nobenih delničarjev.

Največja varnost. Nedosežno visoki dobitkovni deleži.

Premoženje dné 31. decembra 1893 nad . . . 967 milij. frank.

Zavarovalnina znašajo . . . 4159 milij. frank.

Izplačalo se je zavarovanecem, odkar posluje

(1400-19)

društvo 1903 milij. frank.

Specijalno jamstvo za avstrijske zavarovance

1.021,124 krone v 4odstotni zlati renti depo-

no ani pri c. kr. ministerski plačilnici.

Natančnejše podatke in informacije daje

glavno ravnateljstvo za Avstrijo:

Wien, I., Lobkowitzplatz 1.

Pristna Brnska suknena roba

za spomladino in poletno dobo 1895.

Kupon 3·10 met.	gld. 4 80 iz dobre
dolg za popolno	gld. 6.— iz boljše
obleko (suknjo,	gld. 7.75 iz fine
hlača, telovnik)	gld. 9.— iz fineje
stane samo	gld. 10.50 iz najfineje
	pristne ovce

Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, blago za vrhnje suknje, leden za turiste, črno peruvienne in dosking, blago za uniforme drž. uradnikov, najfinejno gredašano tkanno itd. razpošilja po tovarniških cenah kot realna in solidna najbolje znana zaloga suknene blaga

SIEGEL-IMHOFF v Brnu.

Vzorec zaston in poštne proste! — Janči se za to, da posiljke popolnoma odgovarjajo vzorecu.

Na uvaženje! S' avno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da se blago dobi mnogoceneje, če se premo naroča, nego če se naroča od takih, ki sami isto pri nas kupujejo. **Tvrda Siegel-Imhof v Brnu** razpošilja vse blago po pravilih tovarniških cenah, ne da bi v račun jemala privetne kupovalec jako oškodjujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (139-13)

Kazala

določenje telesnine

okroglega, obtesanega in rezanega lesa, potem

ogarski kop (200-2)

v metrični meri.

Za upotrebljenje pri lesotruštvu izdelana v pisarni gozdarskega nadzorništva Hüttenberškega društva za pridelovanje železnih tvarin v Celovcu.

Izdajelj: „Koroško gozdarsko društvo“.

Če se vpošlje 1 gld. 10 kr., pošilja to delo poštne proste „Koroško gozdarsko društvo“ v Celovcu. To delo se dobri tudi v nemškem jeziku po 1 gld. 10 kr.

Vodovodne cevi

in vse sestavne dele potem sestalje in druge vodovodne naprave, kakor tudi razne stroje in vse tehnične predmete do S. Juhász v Gradcu. (263-2)

Izdelovanje perila za gospe in otroke

na debelo in drobno.

Prezemanje se opreme za neveste.

Ustanovljeno leta 1870.

Učenje in točago brez konkurenco!

Šrajce za gospode
bel šifon, gladka prsa, brez zavratnika, brez manšet, 27 vrst.

1 komad po gld. 1·10 do 2·70

6 komad. " 6·25 , 15—

Šrajce za dečke

v 4 velikosti, kakor zgoraj

1 komad po gld. 1— do 1·40

6 komad. " 5·75 , 7·75

Spodnje hlače (gate) za gospode 6 kakorostij

1 kom. po gld. —80 do 1·40

6 kom. " 4·50 , 7·50

12 ovratnikov
gld. 1·80 do gld. 2·20.

12 parov manšet
od gld. 3·30 do 4·60.

12 komadov
predstajnikov.

od gld. 5·25 do 5—

Za brezhiben krov in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka C. J. HAMANN v Ljubljani

zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališ in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

po najnižjih cenah pod najvgodnejšimi pogoji pošilja pod jamstvom in na poskušnjo.

J. G. HELLER, DUNAJ

Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrirani 192 strani obvezni osniki v slovenskem jeziku in slike na vseh straneh.

Preprodaja in litiga

(315-1)

Najboljše voščilo svetá!

Fernolendlt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. I. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsed v zalogi. (3-12)

Zaradi ponarejanj naj se paži natanko na moje fme

St. Fernolendlt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sortirana, pošilja se za poskušnjo poštne proste po 1 gld. 80 kr. na vsako poštno postajo.

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbuja slast do jedij, krepi živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnaročna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnaročna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnaročna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Kraft-Ebing, prof. dr. vitez Mosettig-Moorhof, prof. dr. Schanta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolje priporočevan itd. itd.

To izborno restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257-26)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccoli, Dunajska cesta, dalje lekarni L. Groetschel, Mardetschlaeger, Mayer in U. pl. Trnkóczy.

VABILO

na

XIV. REDNI OBČNI ZBOR

„Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani

kateri se boste vršili

dne 31. marca (nedelja) 1895 ob 10. uri dopoludne
v zadružni pisarni na Marije Terezije cesti št. 1.

Dnevni red:

- Nagovor ravnatelja.
- Poročilo blagajnika.
- Poročilo nadzorstvenega odbora in dati absolutorij za leto 1894.
- Volitev ravnateljskega odbora, in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov.
- Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor.
- Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najjudnejše

ravnateljski odbor.

Bilanca

za leto 1894.

Aktiva		gld.	kr.	Pasiva		gld.	kr.
1 Gotovina dne 31. decembra 1894 . . .		9916	—	1 Glavni rezervni zaklad		8662	88
2 Pri raznih zavodih naložen denar . . .		19396	68	2 Posebni rezervni zaklad		4426	84
3 Posojila:				3 Glavni deleži 100 à gld. 100— . . .		10000	—
a) na zemljišča . . . gld. 183183—				4 Opravilni deleži 161 à gld. 5—, 346		1151	—
b) na menjice 67864—				5 Hranilne vloge		270070	36
c) na zastavna pisma 24670—		275717	—	6 Kapitalizovane obresti		11120	63
4 Inventar po odbitku 10%		213	13	7 Za l. 1895 n. prej plačane obresti posojil		1394	89
5 Zaostale obresti posojil		4229	38	8 Dobrček		2758	04
6 Neporavnani prehodni zneski		112	45			309584	64
		309584	64				

Izkaz izgue in dobička

Debet

za upravno leto 1894

Kredit

Št.		gld.	kr.	Št.		gld.	kr.
1 Izplačane obresti hranilnih vlog . . .		699	03	1 Na novi račun prepisani ostanek iz		97	71
2 Kapitalizovane obresti hranilnih vlog		11120	63	2 Prejete obresti posojil		12310	34
3 Za l. 1895 predplačane obresti posojil		1394	89	3 Zaostale obresti posojil		4229	38
4 Upravni troški		1392	75	4 Upravni dohodki		451	16
5 V letu 1894 za leto 1893 plačane obre-		2530	36	5 V letu 1893 za leto 1894 vzprejete		1397	85
sti posojil				obresti posojil		227	63
6 Odpis na vrednosti inventara		23	68	6 Zamudne obresti		1479	50
7 Davek		274	19	7 Obresti denarja naloženega		20193	57
8 Dobrček		2758	04				
		20193	57				

Denarni promet

od 1. januvarja do 31. decembra 1894. leta: gld. 1,040 586.82.

Prejemki

Izdatki

Št.		gld.	kr.	Št.		gld.	kr.
1 Vplačani glavni deleži		200	—	1 Izplačani opravilni deleži		87	—
2 Vplačani opravilni deleži		89	—	2 Izplačane hranilne vloge		220783	95
3 Dvignene obresti glavnega rezervnega				3 Izplačane obresti hranilnih vlog . . .		699	03
zaklada		371	53	4 Izplačana posojila		131912	—
4 Dvignene obresti posebnega rezervnega				5 Upravni troški		1392	75
zaklada		229	88	6 Naložilo se je pri denarnih zavodih .		158630	82
5 Vložene hranilne vloge		246836	86	7 Izplačalo dividende glavnim deležni-			
6 Vrnjena posojila		87209	—	kom		588	—
7 Prejete obresti posojil		12310	34	8 Davka se je plačalo		274	19
8 Upravni dohodki		451	16	9 Za dobrodelne namene		125	—
9 Iz raznih denarnih zavodov dvignene				10 Nagrade ravnateljstvu		550	—
glavnice		167521	42	11 Prehodni zneski		198	65
10 Dvignene obresti denarja naloženega .		1479	50	12 Inventar		94	02
11 Prehodni zneski		112	05	13 Gotovina koncem leta 1894		9916	—
12 Prejete zamudne obresti		227	63			525251	41
13 Gotovina pričetkom leta		8204	44				
14 Za prodani inventar dobilo se je . . .		8	60				
		525251	41				

Za ravnateljski odbor:

J. Knez, Dr. Jos. Staré, ravnatelj.

Iv. Verhovnik, odbornik.

Vekoslav Jenko, kontrolor.

Oton Bayr, denarničar.

Nadzorstvo „Kmetske posojilnice ljubljanske okolice“ je pregledalo in primeralo letne račune za 1894. leto in naznana, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v zadružni pisarni, kakor to zahteva § 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dn 20. marca 1895.

(308—2)

Dr. Jos. Vošnjak, načelnik.

Ivan Rode.

Vinko Ogorec.

Na najnovješji in najboljši način

umetne (1180—46)

zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanje** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel
poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Kdor ženiti naj se obrne

se hoče zaupno na

Mariage Company v Budimpešti.

Natančne informacije in popis vseh ženitnih ponudek kakor od gospodov tako od dam se pošljajo diskretno kuvertirane, ako se nam vpošlje 30 kr. v post (288—4) nih znamkah.

imenitne zveze!

Za 2200 gld.

se proda prostovoljno

mlin s 5 tečaji

z velikim sadnim vrtom in zraven še 5 oral dobrega zemljišča.

Natančne pojasnila daje g. **Jak. Vidic**, vas Mlino št. 51 na Bledu. (284—2)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(199—5)

pri nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7.

DUNAJ.

Vsek dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zustonj.

Od leta 1868. se Bergerjevo medicinsko **kotranovo milo** je izkušeno na klinikah in od mnogih praktičnih zdravnikov, ne le v Avstro-Ogrski, nego tudi v Nemčiji, Rusiji, balkanskih državah, Švicarii itd. proti **poltnim boleznim**, zlasti proti

vsake vrste sruščajem

uporablja se z najboljim uspehom. Učinek Bergerjevega kotranovega mila kot higijeničnega sredstva za odstranjevanje Juskinic na glavi in v bradi, za čiščenje in desinfekcijo polti je takisto splošno priznan. Bergerjevo **kotranovo milo** ima v sebi

40 odstotkov lesnega **kotrana** in se razlikuje bistveno od vseh drugih kotranovih mil, ki se nahajajo v trgovini. Da se pride **steptjanjam** v okom, zahtevaj izrecno Bergerjevo **kotranovo milo**, in paži na zraven natisnjeno varstveno znako. Pri **neozdravljivih poltnih boleznih** se na mesto kotranovega mila z uspehom uporablja

Bergerjevo med. **kotranovo žvepleno milo**.

Kot **blažje kotranovo milo** za odpravljanje

nesnage s polti.

proti sruščaju na polti in glavi pri otrocih, kakor tudi kot nenadkriljeno kosmetično **milo za umivanje in kopanje** za vsakdanjo rabo služi.

Bergerjevo glicerinovo-kotranovo milo, v katerem je 35 odst. glicerina in ki je fino parfumovano.

Cena komadu vsake vrste z navodilom o uporabi 35 krajc.

Od drugih Bergerjevih medicinsko-kosmetičnih mil zaslužijo, da na njih posebno opozarjam:

Benzoe-milo za fino polt; **boraksovo milo** za pršce; **karbolsko milo** za uglajenje polti pri pikah vsed koz in kot razkužajoča mila: **Bergerjevo smrekovo-glicerasto milo za umivanje in toiletto**, **Bergerjevo milo za nezno otročjo dobo (25 kr.)**; **ichtyotovo milo** proti rudeči obrazu; **milo za pege** v obrazu jako učinkovito; **tantnsko milo** za potne noge in proti izpadajuji las; <b

Mala oznanila.

Pod Trancem št. 2.
Veliko
zalogo
klobukov
priporoča
J. Soklič.
Gledališke ulice št. 6.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v
slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreza točno tvrdka
Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Tu je dobiti vsak dan domača potvico, vseh vrst kruh na
vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

Hugon Jhl

Ljubljana, Pred škoftjo 2

priporoča svojo

veliko zalogo
suknenega blaga.

Kavarna Malloth
(„Pri Virantu“)
na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno posrežbo.

Z velespoštovanjem
Ferdo Malloth,
kavarnar.

(96)

HOTEL

Ljubljana (182)
Sv. Petra cesta št. 9.

V središči mesta, blizu južnega kolodvora, poštnega in brojavnega urada.

Izborna, cenena restavracija.

Ukusna jedila, pristni dolenski cviček. — Salon za veselice. — Po leti lep senčnat vrt. — Gg. trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibus k vsakemu vlaku.

20 elegantno urejenih sob.

Karol Počivaunik, hotelir.

LLOYD

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbiro.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

10

gld. samo stane pri meni fin modroc na perečih (Feder-matrate) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znani modrocev z onimi, kot jih n. pr. tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. **Zlomice** od 10 do 30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška (100) dela po najnižji ceni.

Tapetniška kupčija
OBREZA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 1.

IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in
velocipedov.

Ceniki (104)
zastonj in poštnine prosto.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriske ulice 3.
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo
veliko zalogo vsakovrstnih

pečij in glinastih snovij
kakor tudi

štedilnikov

in vseh v to stroku spadajočih del po
nizkih cenah. (107)

Izborne

a p n o

iz kopanega kamenja (apnenika),
izvrstno izčigano, ima vedno na
prodaj in v vsaki množini po obi-

(108) čajnih cenah

Andrej Mauer

posest. apnenice v Zagorji pri Savi.

Mehanik

(111) Ivan Škerl

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vseh v njegovo stroku spadajočih del in popravkov, kakor šivalnih strojev, velocipedov itd. t. d. po najnižjih cenah.

Vnajna naročila se točno izvršujejo.

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovino-fivnica.

Izdela kot posebnost:
vse vrste strojev
za lesoreznice in
žage. (112)

Prevzame celo naprave in
oskrbuje parstroje in
kotle po najboljši nastavi,

slučajno turbine in
vodna kolesa.

**Zajamčeno pristni kranjski
brinjevec**

liter po gld. 1:20 in

m e d e n o v e c

liter po gld. 1.—, ki ga priporočajo zdravnik, pri (116)

Oroslav Dolencu

trgovina z voščenino in medom

Ljubljana, Gledališke ulice 10.

M. KUNC

krojaško obrtovanje

Gospodske ulice št. 7 v Ljubljani

priporoča svoje izborne izdelke civilnih in uniformskih oblačil po meri.

Bogata izbera dobrega modnega blaga je

vedno v zalogi; vzprejemajo se pa tudi

naročila s pridejanim blagom.

Finji in pravilni krov, izborne delo in ceno

postrežbo jamic obče znana zmožnost in

solidnost tvrdke. (119)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg štev. 1.

Prva in najstarejša zaloga

(120)

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji,

kakor slamoreznice, mlatišnice i. t. d.

Ceniki zastonj in poštnine prosto.

Fr. Kaiser
puškar v Ljubljani,

Šelenburgove ulice št. 6 (98)

priporoča svojo veliko zalogo oružja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščine za lovce. Specjalitete v eksprejsnih puškah in ptičaricah, kijih sam izdelujem.

Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Ustanovljeno J. J. NAGLAS leta 1847.

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in

Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinjejšega lesenega in oblazinjenega pohištva, zreal, strugarskega in pozlatarskega blaga, po-

hišvene robe, zavés, odej, preprog, za-

stiral na valjeih, polknov (žaluzij). Otre-

ški vozički, železna in vrtna oprava, ne-

pregorne blagajnice. (102)

Ustanovljeno Brata Eberl leta 1847.

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov,

stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (106)

Glavni zastopnik Bartholi-Jevega ori-

ginalega karbonitja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 24, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo (110)

izvrstnih jermenov za stroje

po najnižjih cenah, ravno tako

jermenova za šivati in vezati.

Kovček „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovariskih cenah.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniškega piva.

Priznano izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrom. (114)

— Kegljišče je na razpolago. —

Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Anton Presker

v Ljubljani

na sv. Petra cesti štev. 16

priporoča svojo veliko zalogo gotovih oblačil za gospode in dečke, jopič za gospode, plaščev za gospode, ne-

premodljivih havelokov itd.

Oblike po meri se po najnovejših

uzorcih in po najnižjih cenah solidno in

najhitreje izg. tovljajo. (118)

Fotografična povjemnica

J. ARMIC

Ljubljana (121)

Marije Terezije cesta št. 5.

Fran Burger, mizar v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21

se priporoča č. občinstvu za naročila v izvrševanje najnaj-
vadnejih in najfinnejih
pohištvenih in stavbinskih, v mizar-
sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohištva in izdelujem najlepše
lesene stope in stene (lamberije). Delo solidno in
po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodaj, tudi jamčim.
Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih
lastnih vzorcih po vseh sloganih. (220-4)

Rusko mazilo proti protinu

je najboljše sredstvo proti protinu, revmatizmu
itd. Lonček stane 1 gld. — Glavno skladisče:
S. Rucker, lekarnar v Lvovu (Gališka).

Spoštovan gospod! Izrekam Vam svojo najstop-
lejšo zahvalo za Vaše mazilo proti protinu, katero
kaj izborna učinkuje. Pošljite mi še 2 lončka, da bom
imel to izborna sredstvo vedno pri roki. (1150-24)

Plašy, dne 20. julija 1894 Jos. Knott.

Cenik vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladisču v Šiški št. 9 nad 56 litrov:

hektiliter

Vipavsko belo I. vrste . po gl. 24.—25.—

II 23.—23.50

Vipavski Rulandec, desert 37.—

" Rizling 30.—

" Burgunder 30.—

Vipavska Sipa 37.—

" Krajevina 37.—

Istrski teran, stari 16.—

" novi 18.—

Istrsko belo 19.—

Istrski Rešoškat, desert 35.—

" Rešoško, 100 buteljk 90.—

V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

liter

Vipavsko belo, staro po gld. —36

" novo —36

Vipavski Rulandec, desert —52

" Rizling —48

" Burgunder —

Vipavska Sipa —52

Vipavski Vrhpoljec, buteljka 1.20

Istrski teran, stari —32

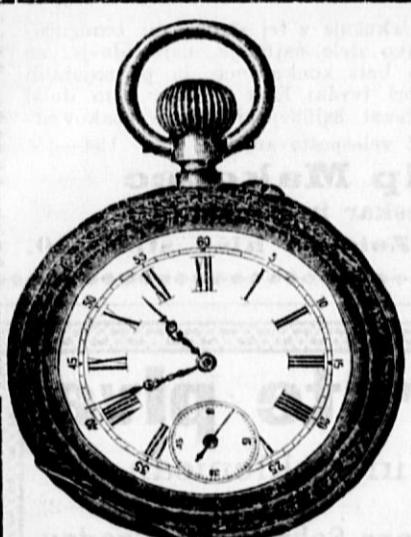
" novi —32

Istrsko belo —32

Istrski Rešoškat, desert —50

" Rešoško, buteljka 1.20

Zadružni razpostiliti tudi vina in vzorce direktno. (194-3)

Slavnemu p. n. občinstvu priporočam svojo
bogato, največjo zalogu (293-3)

Švicarskih in vsake vrste majhnejših ur

in sicer: pristne Glashütte, Fortuna, Rosskopf, Diogene, Bienenkorb, Hahn, Urania, Watsch Company, po najnižjih cenah.

Dalje imam veliko izběr

stenskih ur, ur z njihalem, budilnikov, zlatih, srebrnih in nikelnastih verižic, vsakovrstnih uhanov, prstanov z demanti in briljanti, raznih jedal (žlice, vilice itd.) iz pristnega in tudi iz kineškega srebra.

K obilnemu obisku uljudno vabim s spoštovanjem

Fran Čuden, urar

v Ljubljani, na Glavnem trgu, nasproti rotovža.

Lepi novi ceniki zastonj in franko.

Zavarovalna in štedilna banka v Stuttgartu.

(Lebensversicherungs- und Ersparnis-Bank in Stuttgart.)

Ustanovljena 1854. — Pod državnim nadzorstvom.

Ves prebitek pripada zavarovancem.

Prebitek leta 1893: 3.887.417.

Zavarovani kapital	mark 410.000.000.—
Bančni fondi	" 115.000.000.—
Ekstra rezerve	" 18.000.000.—

Visoke dividende.

Po planu A. II. 40% od dosmrtne in posebe še 20% od alternativne dopol. premije
Po planu B. 8% rastoča dividenda od celo premije.

Najugodnejši zavarovalni pogoji. — Gospodom duhovníkom in zdravnikom se dajejo bonifikacije.

Banka daje tudi posojila po 4, 4 1/8 in 4 1/4 %.

Vsa pojasnila o zavarovalnih in posojilih zadavah daje brezplačno

R. Rohrmann

višji nadzornik za Kranjsko, Koroško, Štajersko in Primorsko,
v Ljubljani, Florijanske ulice št. 19.

Zastopniki na Kranjskem: J. Lininger, trgovec v Ljubljani.
Iv. Gruden, umirovljeni c. kr. davkar na Vrhniki. A. Vremšak, občinski tajnik v Kamniku. Fr. Kramer, učitelj v Škofji Loki. Iv. Mali, posojilnični tajnik v Kranju. Iv. Pollak, gostilničar v Tržiču. Fr. Jurec, blagajnik v Postojini. J. Kos, gostilničar v Idriji. K. Rossmann, gostilničar v Novem mestu. Fr. Pleničar, c. kr. kancelist v Trebnjem. Iv. Jerše, not. uradnik v Žužemberku. Iv. Tausik, not. uradnik v Metliki. Ferd. Štovic, not. uradnik v Črnomlju. E. Faber jun., trgovec v Kočevju.

Zastopniki na Štajerskem: J. Cardinal, mestni uradnik v Celju. J. Gispalti, urar v Ptaju. J. Bellé, pot. učitelj v Mariboru. J. Simonitsch, trgovec v Radgoni. Jos. A. Černy, trgovec v Gradcu. (282-3)

Zastopnik v Trstu: Avg. Haas & Co., via St. Nicolo 8.
Zastopnik v Gorici: Fratelli Cossorelli.
Zastopnik v Pulju: Evgen Schärer, knjigotržec, via arsenale.

Zastopnik v Celovcu: Ed. Bartel, agent, Süd Bahnhofstrasse 7.

Hiša

na Glincah pri Viču h. št. 14 z vrtom, ki meri kacih 1100 m² se žejajo se prodaj iz proste roke. Več se izvede pri lastniku hiše F. Čepudru istotam ob nedeljah med 12. in 3. uro popoldne. (124-8)

Odklican na svetovni razstavi (1881) v Čikagi s svetilijo. (1881)

ÜBERALL VORRATHIG 17 MEDAILLEN
FEINSTE QUALITÄT.
CHOCOLAT SUCHARD NEUCHATEL SCHWEIZ.
LEICHTLÖSLICHER CACAO
Ausgabe 1Kg=200 Tassen Nachhaltig.

Kapelnika

Isče godbeno društvo v Postojini. Me-
sečna plača 40 gld., prosto stanovanje in 10%
tantijema.

Prošnje z dokazili o usposobljenosti, doseda-
njem službovanji in znanji slovenskega ali kacega
družega slovanskega jezika, vlagati je do dné
15. aprila 1895 pri godbenem društvu v Po-
stojini. (304-2)

Isče se
prostor za gostilno
v sredini Ljubljane

v obližnjem kraju, s kuhinjo, kletjo, več
sobami in dvoriščem z vrtom. — Ponudbe
vzprejema upravnštvo "Slov. Naroda". (302-2)

Jajca za valjenje

od pristnih **Brahma kokošij** komad po 15 kr.; od **Hollandcev**, črnih z veliko belo avbico komad po 25 kr.; od **priestnih Štajerskih kokošij** komad po 10 kr.; od **Minork** komad po 20 kr.; od **Langshananov** komad po 30 kr.; od **puranov** komad po 30 kr.; od **srebrastih wyandottov** komad po 50 kr.; od **Cochin-Kitajcev** komad po 25 kr.; od **Emdenskih gosij**, katere so izredne velikosti, komad po 1 gld.; od **Rammelslohevev** komad po 15 kr.; od **priklikavih kokošij** komad po 30 kr.; od **velikih Štajerskih rae** po 20 kr. — Razpošiljam take jajca samo od takih živalij, ki so povsem čistega plemena in so bile že večkrat premijevane, ter dajem za pristnost pasmine in za to, da je čisto pleme, vsako jamstvo. (83-3)

Makso Pauly v Köflachu (Štajersko).

Trgovina z vinom.

Podpisanemu je čast, javiti slavnemu p. n. občinstvu, da je
otvoril trgovino z vinom

v lastni hiši na Počekaju pri železniški
postaji Buzet (Pingente).

Na prodaj ima **več vrst belega in črnega
vina** in sicer ga prodaja **na drobno** in **na debelo**
ne izpod 56 litrov. Za dobro kvaliteto, pristnost in nepokvarjenost, kakor tudi, da so vina naravna, jamči s svojim imenom.

Kdor torej želi pitи **dobro** in **zdravo vino**, naj se obrne zapno do mene. Vzorce pošiljam zastonj. Postregel bodem vsakogar pošteno in to za ceno, za kakeršno ne more blaga dati drugi, ki ne stanuje pri železnicu, zaradi stroškov dovoza in odvoza.

Odličnim spoštovanjem

Fran Flego
posta Buzet-Počekaj v Istri.

Št. 2406.

Razpis.

Vsled sklepa visokega deželnega zbora kranjskega razpisuje podpisani
deželni odbor

ustanovo v znesku 600 gld. za doktorja
vsega zdravilstva,

ki bi se hotel posvetiti **psihiatriji** ter izvežbati v tej stroki na Dunajski psihiatrični kliniki. Dotičnik bi se moral zavezati, da bi v slučaju potrebe po jednoletnem vežbanji stopil v deželno službo.

S spričevali podprte prošnje, v katerih se mora dokazati tudi znanje slovenskega in nemškega jezika, naj se pošljejo

do dné 10. aprila 1895

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 11. marca 1895.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upl-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskam
kože.
Veliko
priznalu-
pisem je na
ogled v
glavnih razpoljaljnicah:
L. Schwenk-a lekarna
(13-12) Meidling-Dunaj.
Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zrazen; torej naj se paži
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani:
Jos. Mayr, J. Swoboda, U.
pl. Trukóczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnba-
cher; v Brezah A. Aich-
inger; v Trgu (na Ko-
roškem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kampf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Ruth; v Kra-
nji K. Savnik; v Rad-
goni C. E. Andrić; v
Idriji Josip Warto; v
Radovljici A. Roblek;
v Celji K. Gela; v Čr-
nomlju: F. Haika.

Učenec

(296-2)

ki je dovršil prvo gimnazijo s povoljnim uspehom, ki ima veselje do trgovine, želi nastopiti v prodajalnico na deželi ali v mestu. Več pove iz prijaznosti gospa Mavrija Janković, Poljanski nasip št. 26 v Ljubljani.

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri oslovskem kašlu, influencii, bolezni na vratu, prsih in pri otroških bolezni konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente. Dob va se v vseh boljših lekarnah, droguerijah. Tavrnica (1302-34) Ponjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

S 1. majem t. l. izpraznjena bode pri banki „Slaviji“

služba

potovalnega uradnika

za življenjske oddelke s stalno plačo in provizijo.

Kavoja ni neobhodno potrebna; vendar se bode dala prednost prosilcem, ki so v stanu položiti jo.

Prošnje naj se pošiljajo generalnemu zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani do 15. dné aprila t. l. (289-2)

Otvoritev gostilne.

Čast mi je naznanjati s'avnemu p. n. občinstvu, da budem z Jutrošnim dnem zopet

otvorila

gostilno pri „sodčku“

na Žabjeku štev. 3

in da budem točila pristna istrijanska, dolenska in hrvatska vina, kakor tudi Koslerjevo pivo ter stregla z dobrimi jedili.

Za obilen obisk se najudaje ne priporača

(295-3)

M. Milavec.

Trnkóczy-jev hmeljni sladni čaj

za zdrave kakor za bolnike priporočljiv kot redilno, krepilno, tečno domače sredstvo.

Zavoj z $\frac{1}{4}$ kil. vsebine 20 kr., 14 zavojev z $\frac{3}{4}$ kil. vsebine 2 gld. 25 kr.

Če se vzame 14 zavojkov, je poština razmeroma najcenejša.

Zdravniško priznanje.

Gosp. pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Vaš hmelje i sladni čaj osvedočil se je pri okrevajočih bolnikih zelo dobro, prosim torej, da mi blagovolite vposlati še 5 zanotkov.

Kopelišče Bled (Kranjsko) dne 2. jan. 1888.

Odličnim spoštovanjem
dr. Ferd. Zeissler,
kopeliški zdravnik

Razven tega vse medicinsko-farmacevtični preparati, specijalitete i. t. d. dijetična sredstva, homeopatična zdravila, medicinska mila, parfumerije i. t. d. priporočajo na vso strani sveta

lekarniške tvrdke

Ubald pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.
Viktor pl. Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.
Dr. Oton pl. Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.
Julij pl. Trnkóczy, Dunaj, Josipovo.
Vendelin pl. Trnkóczy, Grado, Štajersko.

Pošilja se z obratno pošto.

V ozra vrednih slučajih se drage volje dovoljuje popust od cene.

Zdravnik dr. Heribert Borštner

Gledališke ulice, hišna štev. 3, II. nadstropje

naznanja, da ordinuje

od sedaj naprej

od 10. do 11. ure dopoludne in
(337-1) " 2. " 3. " popoludne.

Krojač za civilne oblike in raznovrstne uradniške uniforme.

F. Cassermann

(298-2)

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporača slav. občinstvu za izdelovanje cirilnih oblik po najnovejši fagoni in najpovoljnjejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladisču. — Gy. uradnikom se priporača za izdelovanje usakovršnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd.

Poverjeni začagatelj c. kr. uniformske blagajnice drž. železnic uradnikov.

Solidne cene.

Solidne cene.

Gostilna „Pri lunu“

v Ljubljani, Krojaške ulice št. 1.

Podpisane naznanje slav. občinstvu, da toči v svoji gostilni zmirom sveže marenje pivo iz pivovarne bratov Reininghaus v Gradiču vrtek samo po 10 kr.

Tukaj se toči tudi hrvatsko vino po 48 kr., Istrsko belo po 40 kr. in črno po 32 kr. liter.

Dobivajo se tudi gorka in mrzla jedilia.

Za obilen obisk in naročbo se priporača

Matija Pogačnik,
gostilničar.

(306-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

I. najstarejša posredovalnica služeb v Ljubljani
G. Flux, Breg št. 6

(318)

Išče najne: starejšo dobro kuharico za župnišče, 10 gld. plače; — finejo meščansko kuharico za Ljubljano; — mlajšo in starejšo kuharico za tu, Kocevje, Trst, Gorico, Pulj, Zagreb, tudi k 2-3 osebam; — več priprastih natakaric in natakaric na račun za Ljubljano, okolico, Celje; — učence za trgovino z mešanim blagom; — služkinjo, dobra plača; dekle k avnjam in kravam; — več hlapcev itd. itd.

Fr. Ks. Jeločnik

krojač

(271-3)

Kongresni trg št. 14

se priporača slav. p. n. občinstvu za izdelovanje vseh krojaških del.

Naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni.

Služba upravitelja

listu

„Slovenski Narod“ se razpiše.

Prednost imajo oni, ki imajo nekaj pojma o knjigovodstvu ter so zmožni več jezikov. Plača 45 gld. Zahteva se kavcija. Službo je takoj nastopiti. Prošnje s spričevali in referenčnimi je vložiti do 5. aprila t. l. pri gosp. dru Ivanu Tavčarju v Ljubljani.

Čast mi je naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, kakor tudi gg. mirzjem, da otvorim z dnem 8. februarjem tukaj

v Ljubljani, na Bregu št. 20

pleskarsko in lakirarsko obrt.

Moje 25letne izkušnje v tej stroki mi omogočujejo izvrševati vsako delo najfinje, najsolidnejše, ne da bi mi se bilo batiti konkurence, in po najnižjih cenah, ker sem pri tvrdki Eberl, kjer sem delal skozi 20 let, izvrševal najfineje imitacije vsakovrstnega lesa.

Z velespoštovanjem 134-15)

Josip Makovec

pleskar in lakirar

na Bregu, Zoisova hiša štev. 20.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz (290-2)

zdrženih pivovarn Schreiner v Gradcu
in Hold v Puntigamu

priporača po tovarniških cenah

zaloga piva

prve graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v Ljubljani.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Zarad opustitve predmeta

kuhinjsko

posodje itd.

prodaja se

lovarniških cenah

pri

Albinu Achtachin-u

Gledališke ulice št. 8.

po

(321-1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.